

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

دست

برگشایی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۸۴۷۳
تاریخ ثبت: ۸۵/۱۱/۰۶ صبح
اقدام کننده: عصر ۸۵/۱۱/۰۶

حضرت حجۃ‌الاسلام والملمین جناب آقای هاشمی رفستجانی
ریاست محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

تصویبه مجلس شورای اسلامی درمورد لایحه الحق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد که مورد ایراد شورای محترم نگهبان قرار گرفته بود، مجدداً در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۳/۲۱ مجلس مطرح و نظر قبلی مجلس عیناً تصویب گردید.
بنابراین در اجرای اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تصویبه مجلس همراه با نظر شورای محترم نگهبان جهت استحضار و طرح در جلسه مجمع تشخیص مصلحت نظام و اعلام نتیجه به پیوست ایفاد می‌گردد. ضمناً کلیه سوابق نیز ضمیمه می‌باشد.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی

کرونوشت - شورای محترم نگهبان جهت استحضار

برگزاری

لایحه الحق دولت جمهوری اسلامی ایران به
کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود با رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و تبصره زیر به کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد مصوب ۱۳۸۲/۸/۹ برابر با ۳۱ اکتبر ۲۰۰۳ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مشتمل بر هفتاد و یک ماده به شرح پیوست ملحق شود و سند الحق را نزد امین اسناد کنوانسیون (دیرکل سازمان ملل متحد) تودیع نماید.

تبصره - جمهوری اسلامی ایران خود را ملتزم به ترتیبات موضوع بند (۲) ماده (۶۶) کنوانسیون درخصوص ارجاع هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای آن که از طریق مذاکره حل و فصل نشود، به داوری یا دیوان بینالمللی دادگستری نمی داند. ارجاع اختلاف به داوری یا دیوان بینالمللی دادگستری صرفاً در صورت رضایت کلیه طرفهای اختلاف ممکن می باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد
(مصطف ۱۳۸۲/۸/۹ هجری شمسی برابر با ۳۱ اکتبر ۲۰۰۳ میلادی)

مقدمه

کشورهای عضو این کنوانسیون،
با ابراز نگرانی از و خامت، مشکلات و تهدیدات ناشی از فساد نسبت به ثبات و امنیت جوامع که
به سنتها و ارزشها دموکراسی، ارزشها اخلاقی و عدالت لطمه می زند و توسعه پایدار و حاکمیت
قانون را به خطر می اندازد؛

همچنین با ابراز نگرانی درخصوص ارتباط بین فساد و سایر اشکال جرایم بهویژه جرایم سازمان
یافته و جرایم اقتصادی از جمله پولشویی؛

بررسی

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷

پیوست

همچنین با ابراز نگرانی بیشتر درباره موارد فساد که مقدار زیادی از ذخایر مالی را دربر می‌گیرد و سهم اساسی منابع کشورها را تشکیل می‌دهد و ثبات سیاسی و توسعه پایدار آن کشورها را تهدید می‌کند؛

با اعتقاد به اینکه فساد، دیگر یک موضوع داخلی نیست بلکه پدیده‌ای فراموش است که بر تمامی جوامع و اقتصادها تأثیر می‌گذارد و همکاری بین‌المللی را جهت جلوگیری و کنترل آن با اهمیت می‌نماید؛

همچنین با اعتقاد به این که نگرش جامع و چند زمینه‌ای جهت جلوگیری و مبارزه با فساد به نحو مؤثری ضروری می‌باشد؛

همچنین با اعتقاد به اینکه وجود کمک فنی می‌تواند نقش مهمی را در ارتقاء قابلیت کشورها از جمله از طریق تحکیم ظرفیت و ایجاد روش متداول جهت جلوگیری و مبارزه مؤثر با فساد، ایفا کند؛

با اعتقاد به اینکه کسب غیرقانونی ثروت فردی به ویژه می‌تواند به نهادهای مردم‌سالار، اقتصادهای ملی و حاکمیت قانون ضربه بزند؛

با عزم جلوگیری، کشف و ممانعت مؤثر از نقل و انتقال بین‌المللی دارایی‌هایی که به صورت غیرقانونی به دست آمده است و تحکیم همکاریهای بین‌المللی در جهت بازگرداندن دارایی‌ها؛
با اذعان به اصول اساسی فرآیند قانونی مقتضی در جریانات رسیدگی کیفری و رسیدگیهای مدنی و اداری جهت داوری در خصوص حقوق مربوط به اموال؛

با درنظر داشتن این موضوع که پیشگیری و ریشه‌کنی فساد مسؤولیت تمامی کشورها است و اینکه آنها باید با یکدیگر و با حمایت و دخالت افراد و گروههای خارج از بخش دولتی مثل جامعه مدنی، سازمانهای غیردولتی و سازمانهای جامعه مدار همکاری کنند، البته در صورتی که قرار باشد تلاشهای آنها در این زمینه مؤثر باشد؛

با درنظر داشتن اصول مدیریت مناسب امور عمومی و اموال دولتی، عدالت، مسؤولیت و برابری در برابر قانون و ضرورت حفاظت از یکپارچگی و شکوفا کردن فرهنگ رد فساد؛
با تقدیر از کار کمیسیون پیشگیری از جرم و عدالت کیفری و دفتر جرم و مواد مخدوش سازمان ملل متحده در زمینه پیشگیری و مبارزه با فساد؛

برگزاری

با یادآوری کارهای انجام شده به وسیله سایر سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی در این زمینه، از جمله فعالیتهای اتحادیه آفریقا، شورای اروپا، شورای همکاری گمرکی (که به سازمان جهانی گمرک نیز معروف است)، اتحادیه اروپا، اتحادیه کشورهای عربی، سازمان توسعه و همکاری اقتصادی و سازمان کشورهای آمریکایی؛

با در نظر داشتن همراه با قدردانی از اسناد چندجانبه برای جلوگیری و مبارزه با فساد از جمله و بهویژه کنوانسیون مبارزه با فساد میان کشورهای آمریکایی مصوب ۲۹ مارس ۱۹۹۶ (میلادی ۱۳۷۴/۱/۹) هجری شمسی سازمان کشورهای آمریکایی، کنوانسیون مبارزه با فساد مقامهای جوامع اروپایی یا مقامهای کشورهای عضو اتحادیه اروپا مصوب ۲۶ مه ۱۹۹۷ (میلادی ۱۳۷۷/۳/۵) هجری شمسی شورای اتحادیه اروپا، کنوانسیون مبارزه با رشوه‌خواری مقامهای دولتی خارجی در معاملات تجاری بین‌المللی مصوب ۲۷ نوامبر ۱۹۹۷ (میلادی ۱۳۷۵/۹/۶) هجری شمسی، سازمان توسعه و همکاری اقتصادی، کنوانسیون حقوق کیفری درمورد فساد مصوب ۲۷ ژانویه ۱۹۹۹ (میلادی ۱۳۷۷/۱۱/۷) هجری شمسی کار گروه وزیران شورای اروپا، کنوانسیون حقوق مدنی درمورد فساد مصوب ۴ نوامبر ۱۹۹۹ (میلادی ۱۳۷۸/۸/۱۳) هجری شمسی کار گروه وزیران شورای اروپا و کنوانسیون اتحادیه آفریقا درمورد جلوگیری و مبارزه با فساد مصوب ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۳ (میلادی ۱۳۸۲/۴/۳۱) هجری شمسی اجلاس سران دولتها و کشورهای عضو اتحادیه آفریقا؛

با استقبال از لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون سازمان ملل متحد درمورد مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۰۳ (میلادی ۱۳۸۲/۷/۷) هجری شمسی، به شرح زیر توافق نموده‌اند:

فصل اول - مقررات عمومی

ماده ۱ - بیان اهداف

اهداف این کنوانسیون عبارتند از:

- الف - ارتقاء و تحکیم اقدامات جهت پیشگیری و مبارزه مؤثرتر و کارآتر با فساد.
- ب - ارتقاء، تسهیل و حمایت از همکاریهای بین‌المللی و کمکهای فنی در زمینه پیشگیری و مبارزه با فساد از جمله بازگرداندن دارایی‌ها.

برگزاری

پ - ترغیب امانتداری، پاسخگویی و مدیریت مناسب امور عمومی و اموال دولتی.

ماده ۲ - کاربرد اصطلاحات

از نظر این کنوانسیون:

الف - «مقام دولتی» اطلاق می‌شود به:

- ۱ - هر شخصی که دارای شغل قانونگذاری، اجرایی، اداری یا قضایی در کشور عضو اعم از انتصابی یا انتخابی و دائم یا موقت باشد و حقوق دریافت کند یا نکند، صرفظیر از ارشدیت وی.
- ۲ - هر شخص دیگری که کار دولتی را انجام می‌دهد از جمله برای نهاد یا مؤسسات دولتی یا همان‌طور که در قانون داخلی کشور عضو تعریف شده است و همان‌گونه که در زمینه مربوط قانون کشور عضو به کار رفته است، خدمات دولتی ارائه می‌دهد.

۳ - هر شخص دیگری که به عنوان «مقام دولتی» در قانون کشور عضو تعریف شده باشد، در هر حال از نظر بعضی از اقدامات مندرج در فصل (۲) این کنوانسیون، مقام دولتی به معنی شخصی است که یک کار دولتی را انجام می‌دهد یا همان‌طور که در قانون داخلی کشور عضو تعریف شده است و همان‌گونه که در زمینه مربوط قانون کشور عضو به کار رفته است خدمات دولتی ارائه می‌دهد.

ب - «مقام دولتی خارجی» به هر شخصی اطلاق می‌شود که شغل قانونگذاری، اجرایی، اداری یا قضایی یک کشور خارجی را اعم از انتصابی یا انتخابی بر عهده دارد و هر شخصی که یک شغل دولتی را برای یک کشور خارجی از جمله یک نهاد یا مؤسسه دولتی ارائه می‌دهد.

پ - «مقام یک سازمان عمومی بین‌المللی» به کارمند بین‌المللی یا هر شخصی اطلاق می‌شود که توسط چنین سازمانی مجاز می‌باشد از طرف آن سازمان اقدام نماید.

ت - «اموال» به دارایی‌ها از هر نوع اعم از مادی یا غیرمادی، منقول یا غیرمنقول، ملموس یا غیرملموس و اسناد قانونی یا استناد مبین حق یا منافع در دارایی‌های مزبور اطلاق می‌شود.

ث - «عواید ناشی از جرم» به هر مالی اطلاق می‌شود که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم از طریق ارتکاب جرم به دست آید.

بررسی

ج - «سدود کردن» یا «ضبط»، به جلوگیری موقت از انتقال، تبدیل، فروش یا جابجاگی یا بر عهده گرفتن موقت مسؤولیت اداره یا کنترل اموال براساس دستور صادره توسط دادگاه یا مرجع صلاحیتدار دیگر اطلاق می‌شود.

ج - «مصادره» که در موارد قابل اعمال شامل زیان و ازدست دادن است به محرومیت دائم از اموال با حکم دادگاه یا مرجع صلاحیتدار دیگر اطلاق می‌شود.

ح - «جرم اصلی» به هر جرمی اطلاق می‌شود که در نتیجه آن، عوایدی حاصل شده است که ممکن است همان‌طور که در ماده (۲۳) این کنوانسیون تعریف شده است به صورت موضوع یک جرم در آید.

خ - «تحویل کنترل شده محموله» به فن تجویز ورود، گذر و خروج محموله‌های غیرقانونی یا مظنون، از قلمرو یک یا چند کشور با آگاهی و تحت نظارت مقامات صلاحیتدار آنها با هدف تحقیق و تفحص درباره یک جرم و شناسایی افراد دخیل در ارتکاب جرم اطلاق می‌شود.

ماده ۳ - دامنه شمول

- ۱ - این کنوانسیون طبق شرایط آن جهت پیشگیری، بررسی و پیگرد فساد و سدود کردن، ضبط، مصادره و بازگرداندن عواید ناشی از جرایم موضوع این کنوانسیون به کار خواهد رفت.
- ۲ - از نظر اجرای این کنوانسیون، در رابطه با جرایم احراز شده در آن، ضرورتی ندارد که حتماً منجر به خسارت یا لطمہ به اموال دولتی شوند، مگر اینکه به صورت دیگری در آن بیان شده باشد.

ماده ۴ - حفظ حاکمیت

- ۱ - کشورهای عضو، تعهدات خود براساس این کنوانسیون را طبق اصول حاکمیت برابر و تمامیت ارضی کشورها و عدم دخالت در امور داخلی سایر کشورها انجام خواهند داد.
- ۲ - هیچ چیز در این کنوانسیون، یک کشور عضو را محق نماید تا در قلمرو کشور دیگری اعمال صلاحیت و اجرای اموری را بنماید که منحصراً طبق قانون داخلی آن کشور برای مراجع آن کشور در نظر گرفته شده است.

بیانیه

پیشگیری از فساد

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

فصل دوم - اقدامات پیشگیرانه

ماده ۵ - سیاستها و اقدامات پیشگیری از فساد

۱ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود، سیاستهای مؤثر و هماهنگ ضد فساد را که مشارکت جامعه را ارتقاء می‌دهد و اصول حاکمیت قانون، مدیریت مناسب امور عمومی و اموال دولتی، یکپارچگی، شفافیت و مسؤولیت‌بذری را منعکس می‌کند، توسعه داده و اجرا خواهد کرد یا به آنها ادامه خواهد داد.

۲ - هر کشور عضو، تلاش خواهد نمود تا اقدامات مؤثری را با هدف پیشگیری از فساد به عمل آورده و آنها را ترغیب کند.

۳ - هر کشور عضو، تلاش خواهد نمود تا به صورت متناسب استناد قانونی مربوط و اقدامات اداری را از نظر تعیین کفایت آنها برای پیشگیری و مبارزه با فساد ارزیابی نماید.

۴ - کشورهای عضو، به نحو مقتضی و طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود با یکدیگر و سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی مربوط در جهت ارتقاء و توسعه اقدامات موضوع این ماده همکاری خواهند نمود. این همکاری ممکن است مشارکت در پروژه‌ها و برنامه‌های بین‌المللی با هدف پیشگیری از فساد را دربر گیرد.

ماده ۶ - نهاد یا نهادهای مسؤول پیشگیری از فساد

۱ - هر کشور عضو، براساس اصول اساسی نظام حقوقی یا در صورت اقتداء، وجود نهاد یا نهادهایی را که به وسیله روش‌هایی مانند موارد زیر از فساد جلوگیری می‌کنند، تضمین خواهد کرد:

الف - اجرای سیاستهای موضوع ماده (۵) این کنوانسیون و در صورت اقتداء نظارت و هماهنگی اجرای آن سیاستها.

ب - افزایش و نشر آگاهی درباره پیشگیری از فساد.

۲ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود، به نهاد یا نهادهای موضوع بند (۱) این ماده استقلال لازم را اعطاء خواهد نمود تا این نهاد یا نهادها را قادر سازد وظایف خود را فارغ از

بیانی

نفوذ غیرضروری به نحو مؤثری انجام دهنده و منابع مادی لازم و کارکنان متخصص و آموزشی که چنین کارکنانی ممکن است نیاز داشته باشند تا وظایف خود را انجام دهنده، تأمین خواهد نمود.

۳ - هر کشور عضو، نام و نشانی مرجع یا مراجعی را که ممکن است در توسعه و اجرای اقدامات ویژه جهت جلوگیری از فساد، سایر کشورهای عضو را یاری دهنده، به دیرکل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد.

ماده ۷ - بخش دولتی

۱ - هر کشور عضو، در صورت اقتضاء، براساس اصول اساسی نظام حقوقی خود تلاش خواهد نمود تا نظامهایی را با ویژگیهای زیر جهت استخدام، به کارگیری، حفظ، ارتقاء و بازنیستگی کارمندان و در صورت اقتضاء سایر مقامات دولتی غیرمنتخب اتخاذ و حفظ کند و تحکیم بخشد:

الف - براساس اصول کارآیی، شفافیت و معیارهای هدفمند مثل شایستگی، برابری و استعداد باشند.

ب - شامل مراحل کافی جهت گزینش و آموزش افراد برای مقامهای دولتی که به ویژه دربرابر فساد آسیب‌پذیر هستند و در صورت اقتضاء چرخش کاری چنین افرادی برای مشاغل دیگر باشند.

پ - با درنظرگرفتن سطح توسعه اقتصادی کشور عضو، معیارهای پرداخت برابر و پاداش را ارتقاء دهد.

ت - برنامه‌های آموزشی و پرورشی را ارتقاء دهنده تا آنها را قادر نمایند که الزامات اجرای مناسب، صحیح و آبرومند وظایف عمومی را برآورده نمایند و آموزش تخصصی و مناسب را ارائه دهنده تا آگاهیهای آنها را نسبت به خطرات فساد ذاتی در اجرای وظایفشان ارتقاء دهد. برنامه‌های مذبور ممکن است در موارد قابل اعمال، اشاره به استانداردها یا ضوابط رفتاری داشته باشد.

۲ - هر کشور عضو، مطابق با اهداف این کنوانسیون و طبق اصول اساسی قانون داخلی خود اتخاذ اقدامات قانونی و اداری مناسب را مدنظر قرار خواهد داد تا معیارهای مربوط به نامزدی و انتخاب جهت مشاغل دولتی را ارائه دهد.

۳ - هر کشور عضو، همچنین مطابق با اهداف این کنوانسیون و براساس اصول اساسی قانون داخلی خود اتخاذ اقدامات اداری و قانونی مقتضی را مدنظر قرار می‌دهد تا شفافیت در تأمین مالی

بررسی‌الی

نامزدها را برای مشاغل منتخب دولتی و درجایی که صدق کند تأمین مالی احزاب سیاسی را نیز ارتقاء دهد.

۴ - هر کشور عضو، براساس اصول قانون داخلی خود تلاش خواهد کرد تا نظامهایی که شفافیت را ارتقاء می‌دهد و از تنافع منافع جلوگیری می‌نماید، اتخاذ و حفظ کرده و تحکیم بخشد.

ماده ۸ - ضوابط مربوط به رفتار مقامات دولتی

۱ - هر کشور عضو، به منظور مبارزه با فساد، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود یکپارچگی، صداقت و مسئولیت را در بین مقامات دولتی خود ارتقاء خواهد داد.

۲ - هر کشور عضو، بهویژه تلاش خواهد نمود تا در چارچوب نظام حقوقی و سازمانی خود مقررات یا استانداردهای رفتاری را جهت اجرای صحیح، آبرومندانه و مناسب عملکردهای دولتی به کار برد.

۳ - هر کشور عضو، به منظور اجرای مفاد این ماده، درصورت اقتضاء براساس اصول اساسی نظام حقوقی خود، ابتکارات مربوط به سازمانهای منطقه‌ای، بین منطقه‌ای و چندجانبه مثل ضوابط بین‌المللی نحوه رفتار مقامات دولتی مندرج در ضمیمه قطعنامه شماره ۵۱/۰۹ مورخ دوازده دسامبر(۱۹۹۶) میلادی ۱۳۷۵/۹/۲۱ هجری شمسی مجمع عمومی را مدنظر قرار می‌دهد.

۴ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی قانون داخلی خود، برقراری اقدامات و نظامهایی را جهت تسهیل گزارش‌دهی فساد به مراجع مربوط توسط مقامات دولتی درموقعی که به‌چنین اعمالی در اجرای وظایف خود برخورد می‌نمایند، مورد بررسی قرار خواهد داد.

۵ - هر کشور عضو، درصورت اقتضاء و طبق اصول اساسی قانون داخلی خود تلاش خواهد نمود تا اقدامات و نظامهای مورد نیاز مقامات دولتی را ایجاد نماید تا در رابطه با فعالیتهای بیرونی خود، استخدام، سرمایه‌گذاری، ذخایر مالی و هدایای کلان یا منافعی که ممکن است از آن، تضاد منافع در رابطه با وظایف آنها به عنوان مقامات دولتی بروز کند، اظهاریه‌هایی را برای مراجع مربوط تهیه نماید.

۶ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی قانون داخلی خود، اتخاذ اقدامات انتظامی و غیره را نسبت به مقامات دولتی که ضوابط یا مقررات برقرار شده براساس این ماده را نقض می‌کنند، مدنظر قرار خواهد داد.

برگزاری

ماده ۹ - کارپردازی دولتی و مدیریت منابع مالی دولتی

۱ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا نظامهای کارپردازی مناسب را براساس شفافیت، رقابت و معیارهای عینی در تصمیم‌گیری که از جمله در رابطه با جلوگیری از فساد مؤثر هستند برقرار نماید. چنین نظامهایی که ممکن است آستانه ارزش‌های مقتضی را دراجرا، مورد توجه قرار دهد، از جمله موارد زیر را مدنظر قرار خواهند داد:

الف - توزیع عمومی اطلاعات مربوط به تشریفات کارپردازی و قراردادها از جمله اطلاعات مربوط به دعوت برای مناقصه و اطلاعات مربوط درباره اعطاء قراردادها که برای مناقصه گذاران بالقوه وقت کافی را فراهم می‌آورد تا پیشنهادهای مناقصه خود را تهیه و ارائه دهند.

ب - برقراری شرایط مشارکت از جمله گزینش و معیار اعطاء و مقررات مناقصه و انتشار آنها از قبل.

پ - استفاده از اهداف و معیارهای از پیش تعیین شده جهت تصمیمات مربوط به کارپردازی دولتی به منظور تسهیل تأیید بعدی اجرای درست مقررات یا تشریفات.

ت - نظام مؤثر بررسی داخلی شامل نظام استیناف به منظور حصول اطمینان از وجود چاره‌جویی‌ها و راه‌چاره‌های قانونی در صورتی که قواعد یا تشریفات ایجاد شده بهموجب این بند به اجرا درنیاید.

ث - درصورت افتضال اقداماتی جهت تنظیم مسائل مربوط به فرد مسؤول کارپردازی مثل اعلام سود در کارپردازی‌های دولتی ویژه، بررسی مراحل کاری و نیازهای آموزشی.

۲ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا شفافیت و مسئولیت‌پذیری در مدیریت منابع مالی دولتی ارتقاء یابد. چنین اقداماتی از جمله موارد زیر را دربر خواهد گرفت:

الف - تشریفات تصویب بودجه داخلی.

ب - گزارش به موقع درآمدها و هزینه‌ها.

پ - نظام حسابداری و ممیزی استاندارد و نظارت مربوط.

ت - نظامهای مؤثر و کارای مدیریت خطر و کنترل داخلی، و

بیانی

- ث - در صورت اقتضاء اقدام اصلاحی، در صورت عدم رعایت الزامات مقرر به موجب این بند.
- ۳ - هر کشور عضو، اقدامات اداری و مدنی را بر حسب ضرورت طبق اصول اساسی قانون داخلی خود اتخاذ خواهد نمود تا یکپارچگی دفتر حسابرسی، سوابق، صورتحسابهای مالی یا سایر اسناد مربوط به درآمدها و هزینه‌های عمومی حفظ و از مخدوش شدن چنین اسنادی جلوگیری شود.

ماده ۱۰ - گزارش‌دهی عمومی

هر کشور عضو، با مدنظر قرار دادن نیاز به مبارزه با فساد، طبق اصول اساسی قانون داخلی خود، بر حسب ضرورت اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا شفافیت در بخش دولتی از جمله با توجه به تشکیلات، عملکرد و فرآیندهای تصمیم‌گیری آن، ارتقاء یابد. چنین اقداماتی ممکن است از جمله موارد زیر را شامل شود:

الف - اتخاذ مراحل یا مقرراتی که به اعضاء جامعه امکان می‌دهد در صورت اقتضاء اطلاعاتی را درمورد تشکیلات، عملکرد و فرآیندهای تصمیم‌گیری مدیریت دولتی آن و با درنظر گرفتن حراست از زندگی شخصی و داده‌های شخصی، اطلاعاتی را درمورد تصمیم‌گیریها و اعمال قانونی که به کلیه اعضای جامعه مربوط می‌شود، به دست آورند.

ب - در صورت اقتضاء تسهیل تشریفات اداری به منظور تسهیل دسترسی عموم به نهادهای تصمیم‌گیر صلاحیتدار.

پ - انتشار اطلاعاتی که ممکن است گزارش‌های دوره‌ای درخصوص خطرات فساد در مدیریت دولتی آن را دربر گیرد.

ماده ۱۱ - تدابیر مربوط به قوه قضائيه و واحدهای دادستانی

۱ - با درنظر گرفتن استقلال قضائي و نقش مهم آن در مبارزه با فساد، هر کشور عضو طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود و بدون خدشه وارد آمدن به استقلال قضائي، اقداماتی را اتخاذ خواهد نمود تا یکپارچگی تقویت شود و از فرستهای فساد در بین اعضای قوه قضائيه ممانعت به عمل آید. چنین اقداماتی ممکن است شامل قواعد درخصوص رفتار اعضای قوه قضائيه شود.

بیانی

۲ - اقداماتی در همان راستا مثل مواردی که طبق بند (۱) این ماده اتخاذ شده است، ممکن است در واحد دادستانی در آن دسته از کشورهای عضوی که در آنجا بخشی از قوه قضائیه را تشکیل نمی‌دهد، اما از استقلال شبیه قوه قضائیه برخوردار است معرفی و به‌اجرا درآید.

ماده ۱۲ - بخش خصوصی

۱ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی قوانین داخلی خود، اقداماتی را اتخاذ خواهد نمود تا از فساد بخش خصوصی جلوگیری کند، استانداردهای حسابرسی و ممیزی را در بخش خصوصی ارتقاء دهد و در صورت اقتضاء مجازاتهای مؤثر، بازدارنده مدنی، اداری یا کیفری مناسب را به خاطر قصور در پیروی از چنین اقداماتی، در نظر بگیرد.

۲ - اقدامات جهت دستیابی به این اهداف، ممکن است از جمله شامل موارد زیر شود:

الف - ارتقاء همکاری بین نهادهای مجری قانون و واحدهای خصوصی مربوط.

ب - ترغیب توسعه استانداردها و تشریفات طراحی شده جهت حفظ یکپارچگی واحدهای خصوصی مربوط از جمله نحوه رفتار جهت اجرای درست، آبرومندانه و مناسب فعالیتهای شغلی و کلیه حرف مربوط و جلوگیری از تنازع منافع و جهت ارتقاء استفاده از رویه‌های تجاری مناسب در بین مشاغل و در روابط قراردادی مشاغل با دولت.

پ - ارتقاء شفافیت در بین واحدهای خصوصی از جمله در صورت اقتضاء اقداماتی در خصوص هویت اشخاص حقیقی و حقوقی دخیل در ایجاد و مدیریت شخصیت حقوقی شرکتها.

ت - پیشگیری از سوء استفاده از تشریفات مربوط به واحدهای خصوصی از جمله تشریفات مربوط به یارانه‌ها و پروانه‌های اعطاء شده توسط مراجع دولتی جهت فعالیتهای بازرگانی.

ث - جلوگیری از تعارض منافع از طریق وضع محدودیتها به‌نحو مقتضی و برای مدت معقولی بر فعالیتهای حرفه‌ای مقامات دولتی قبلی یا استخدام مقامات دولتی توسط بخش خصوصی بعد از استغفاء یا بازنیستگی در صورتی که چنین فعالیتها یا استخدامها به‌طور مستقیم به وظایفی مربوط شود که این‌گونه مقامات دولتی در زمان تصدی بر عهده یا بر آنها نظارت داشته‌اند.

برگال

پیش

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

ج - تضمین اینکه مؤسسات خصوصی با مدنظر قرار دادن ساختار و اندازه خود، کترل‌های ممیزی داخلی کافی جهت کمک به جلوگیری و کشف فساد را دارند و اینکه حسابها و صورتحسابهای مالی لازم چنین مؤسسات خصوصی مشمول ممیزی مناسب و تشریفات تأیید قرار گیرد.

۳ - هر کشور عضو، جهت پیشگیری از فساد، طبق قوانین و مقررات خود که مربوط به حفظ دفاتر و سوابق، اعلام کتبی وضع مالی و استانداردهای ممیزی و حسابرسی است، اقدامات مقتضی را جهت منع کردن اعمال زیر که با هدف ارتکاب هر یک از جرائم احراز شده براساس این کنوانسیون انجام شده است، اتخاذ خواهد نمود:

الف - دایر کردن حسابهای خارج از دفاتر.

ب - دایر کردن معاملات مخفی یا معاملاتی که به اندازه کافی مشخص نیستند.

پ - ثبت هزینه‌هایی که وجود خارجی ندارد.

ت - ثبت دیون همراه با شناسایی نادرست اهداف آنها.

ث - استفاده از اسناد جعلی؛ و

ج - نابودی عمدی اسناد حسابداری قبل از موعدی که قانون پیش‌بینی کرده است.

۴ - هر کشور عضو، اجازه کسر مالیات هزینه‌های تشکیل دهنده رشوه‌خواری را که یکی از عناصر تشکیل دهنده جرائم احراز شده براساس مواد (۱۵) و (۱۶) این کنوانسیون می‌باشد و در صورت اقتضا سایر هزینه‌های متهم شده در پیشبرد رفتار فسادآور را نخواهد داد.

ماده ۱۳ - مشارکت جامعه

۱ - هر کشور عضو، در چارچوب امکانات خود و طبق اصول اساسی قانون داخلی خود، اقدامات مقتضی را به عمل خواهد آورد تا شرکت فعالانه افراد و گروههای خارج از بخش دولتی مثل جامعه مدنی، سازمانهای غیردولتی و سازمانهای جامعه‌مدار را جهت جلوگیری و مبارزه با فساد، ارتقاء دهد و آگاهی عمومی را در رابطه با وجود، علل و شدت و تهدید فساد ارتقاء دهد. مشارکت باید با انجام اقداماتی مانند موارد زیر تقویت شود:

الف - ارتقاء شفافیت و مشارکت مردم در فرآیند تصمیم‌گیری.

ب - تضمین این امر که مردم دسترسی مؤثر به اطلاعات دارند.

بیانی

- پ - انجام فعالیتهای مربوط به اطلاع‌رسانی همگانی که به عدم تحمل فساد و نیز برنامه‌های آموزشی مردمی از جمله برنامه‌های درسی مدارس و دانشگاهها کمک می‌کند.
- ت - ارج نهادن، ارتقاء و حمایت از آزادی جهت یافتن، دریافت، نشر و توزیع اطلاعات مربوط به فساد.

این آزادی ممکن است متوط به بعضی محدودیتها باشد اما اینها فقط همانهایی خواهند بود که قانون تعیین کرده و برای موارد زیر لازم هستند:

(۱) - احترام به حقوق یا حیثیت دیگران.

(۲) - حفظ امنیت ملی یا نظام عمومی یا بهداشت یا اخلاق عمومی.

۲ - هر کشور عضو اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا تضمین کند که نهادهای ضدفساد مربوط موضوع این کنوانسیون برای مردم شناخته شده‌اند و در صورت اقتضا دسترسی به این نهادها را جهت گزارش دهی، از جمله به صورت ناشناس از هر حادثه‌ای که ممکن است طبق این کنوانسیون جرم تلقی شود، فراهم خواهد آورد.

ماده ۱۴ - اقداماتی جهت پیشگیری از پولشویی

۱ - هر کشور عضو، موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف - تشکیل نظام جامع نظارتی و کنترلی داخلی برای بانکها و سازمانهای مالی غیربانکی از جمله اشخاص حقیقی یا حقوقی که خدمات رسمی یا غیررسمی جهت انتقال پول یا اشیاء ارزشمند ارائه می‌دهند و در صورت اقتضا سایر نهادها به ویژه آنها یی که مستعد پولشویی هستند، درچار چوب صلاحیت خود بهمنظور جلوگیری و کشف تمامی اشکال پولشویی. این نظام بر شرایطی که مشتری باید داشته باشد و در صورت اقتضا شناسایی مالک منافع، حفظ سوابق و گزارش نمودن معاملات مشکوک تأکید خواهد کرد.

ب - بدون خدشه وارد آمدن به ماده (۴۶) این کنوانسیون، تضمین این که مراجع اداری، نظارتی، مجری قانون و سایر مراجع معهده به مبارزه با پولشویی (از جمله و در صورت اقتضا بهموجب قانون داخلی، مراجع قضایی) این توانایی را دارند تا در سطوح ملی و بین‌المللی درچار چوب شرایطی که قانون داخلی آن تعیین کرده است همکاری و تبادل اطلاعات نمایند و بدین منظور ایجاد واحد

بهره‌الی

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره
۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ
پیش

اطلاعاتی مالی را مدنظر قرار خواهد داد تا به عنوان مرکز ملی جمع آوری، تجزیه و تحلیل و نشر اطلاعات مربوط به پولشویی بالقوه خدمت کند.

۲ - کشورهای عضو، اجرای اقدامات امکانپذیر را جهت شناسایی و نظارت بر نقل و انتقال پول و اسناد قابل انتقال در طول مرازهای خود با رعایت تضمین‌هایی به منظور حصول اطمینان از استفاده مناسب از اطلاعات، بدون اینکه مانع نقل و انتقال سرمایه قانونی شود مدنظر قرار خواهند داد. چنین اقداماتی ممکن است شامل الزام افراد و حرف به گزارش انتقال مقادیر معنابه وجه و اسناد قابل انتقال شود.

۳ - کشورهای عضو، اجرای اقدامات مقتضی و امکانپذیر را مدنظر قرار خواهند داد تا مؤسسات مالی از جمله فرستندگان وجود را ملزم به موارد زیر نمایند:

الف - جهت انتقال الکترونیکی وجود و پیامهای مربوط، اطلاعات دقیق و معنی دار را در رابطه با شخص بانی بر روی فرم درج کنند.

ب - چنین اطلاعاتی را در سراسر زنجیره پرداخت حفظ کنند؛ و

پ - اجرای اقدامات امنیتی دقیق، جهت انتقال وجودی که حاوی اطلاعات کامل درخصوص شخص بانی نیست.

۴ - در راستای ایجاد نظام نظارتی و کنترلی طبق این ماده و بدون خدشه واردآمدن به هر ماده دیگر این کنوانسیون، از کشورهای عضو درخواست می‌شود تا از ابتکارات مربوط به سازمانهای منطقه‌ای، بین‌المللی و چندجانبه بر علیه پولشویی استفاده کنند.

۵ - کشورهای عضو، تلاش خواهند نمود تا همکاریهای جهانی، منطقه‌ای، زیرمنطقه‌ای و دوچانبه را در بین مراجع نظارتی قضایی، مجری قانون و مالی به منظور مبارزه با پولشویی گسترش دهند.

فصل سوم - جرم‌انگاری و اجرای قانون

ماده ۱۵ - ارتشاء مقامات دولتی داخلی

هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا موارد زیر زمانی که به صورت عمدی ارتکاب یافته باشند، به عنوان جرائم کیفری به حساب آیند:

بترالی

الف - وعده، ارائه یا دادن امتیاز بی مورد به یک مقام دولتی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای خود آن مقام یا هر شخص یا واحد دیگر برای اینکه آن مقام در انجام وظایف رسمی خود عملی را نجات دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد.

ب - درخواست یا قبول امتیاز بی مورد از طرف یک مقام دولتی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای خود آن مقام یا هر شخص یا واحد دیگر برای اینکه آن مقام در انجام وظایف رسمی خود عملی را نجات دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد.

ماده ۱۶ - ارتشه مقامهای دولتی خارجی و مقامهای سازمانهای عمومی بین المللی

۱ - هر کشور عضو، قوانین و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا وعده، ارائه یا دادن یک امتیاز بی مورد به یک مقام دولتی خارجی یا مقام سازمان عمومی بین المللی برای خود آن مقام یا هر شخص یا واحد دیگر برای اینکه آن مقام در انجام وظایف رسمی خود عملی را نجات دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد یا برای اینکه کسب و کاری را بدست آورد یا حفظ کند یا سایر امتیازهای بی مورد در ارتباط با رفتار تجارت بین الملل، درصورتی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، جرم تلقی گردد.

۲ - هر کشور عضو، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات ضروری را مورد بررسی قرار خواهد داد تا درخواست یا قبول امتیاز بی مورد توسط یک مقام دولتی خارجی یا مقام سازمان عمومی بین المللی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای خود آن مقام یا هر شخص یا واحد دیگر برای اینکه آن مقام در انجام وظایف رسمی خود عملی را نجات دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد، درصورتی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، جرم تلقی گردد.

ماده ۱۷ - حیف و میل، اختلاس و استفاده غیرمجاز از اموال توسط مقامهای دولتی

هر کشور عضو، قوانین و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا حیف و میل، اختلاس و دیگر استفاده های غیرمجاز از هر مال یا وجهه دولتی یا شخصی یا اوراق بهادر یا هر چیز دیگر با ارزش توسط مقام دولتی در جهت منافع خود یا هر شخص یا واحد دیگر که بناء به موقعیت شغلی او به وی واگذار شده است، درصورتی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، جرم تلقی گردد.

بیانی

ماده ۱۸ - اعمال نفوذ در معاملات

هر کشور عضو، قوانین و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا موارد زیر، زمانی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، جرم تلقی گردد:

الف - وعده، ارائه یا دادن امتیاز بی‌مورد به یک مقام دولتی یا هر شخص دیگر به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای اینکه آن مقام دولتی یا شخص از نفوذ واقعی یا فرضی خود با هدف کسب امتیاز بی‌مورد از اداره یا مرجع دولتی کشور عضو برای شخص برانگیزندۀ این عمل یا هر شخص دیگر سوء استفاده کند.

ب - درخواست یا قبول مستقیم یا غیرمستقیم امتیاز بی‌مورد از طرف مقام دولتی یا هر شخص دیگر برای خود آن مقام یا شخص دیگر برای اینکه آن مقام دولتی یا آن شخص از نفوذ واقعی یا فرضی خود با هدف کسب امتیاز بی‌مورد از اداره یا مرجع دولتی کشور عضو سوء استفاده نماید.

ماده ۱۹ - سوء استفاده از وظایف

هر کشور عضو، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات مقتضی را مدنظر قرار خواهد داد تا سوءاستفاده از وظایف یا جایگاه یعنی اجرا یا قصور در اجرای عملی برخلاف قوانین توسط مقام دولتی در حین انجام وظایف خود به منظور کسب امتیاز بی‌مورد برای خود یا شخص یا واحد دیگر، موقعی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، به عنوان جرم کیفری تلقی شود.

ماده ۲۰ - دارا شدن من غیرحق

هر کشور عضو، با توجه به قانون اساسی و اصول اساسی نظام حقوقی خود، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات لازم را مدنظر قرار می‌دهد تا دارا شدن من غیرحق یعنی افزایش چشمگیر دارایی‌های یک مقام دولتی را که به صورت معقول نمی‌تواند در ارتباط با درآمد قانونی خود توضیح دهد، موقعی که به صورت عمدی ارتکاب یابد، جرم کیفری تلقی شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریم

بیانی

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

پوست

ماده ۲۱ - ارتشه در بخش خصوصی

هر کشور عضو، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات مقتضی را مدنظر قرار خواهد داد تا موارد زیر در صورتی که به صورت عمدى در خلال فعالیتهای اقتصادی، مالی یا بازرگانی ارتکاب یافته باشد، جرم کیفری تلقی شود:

الف - وعده، ارائه یا دادن مستقیم یا غیرمستقیم امتیاز بی مورد به هر شخص، که در هر جایگاهی برای بخش خصوصی فعالیت یا آن را اداره می کند برای خود آن شخص یا شخص دیگر برای اینکه وی با زیرپاگذاشتن وظایف خود، عملی را انجام دهد یا از انجام آن خودداری نماید.

ب - درخواست یا قبول مستقیم یا غیرمستقیم امتیاز بی مورد توسط هر شخص که در هر جایگاهی برای بخش خصوصی فعالیت یا آن را اداره می کند برای خود آن شخص یا شخص دیگر برای اینکه وی با زیرپاگذاشتن وظایف خود، عملی را انجام دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد.

ماده ۲۲ - اختلاس اموال در بخش خصوصی

هر کشور عضو، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات مقتضی را مدنظر قرار خواهد داد تا ارتکاب اختلاس در حین فعالیتهای اقتصادی، مالی یا بازرگانی، توسط شخصی که در هر جایگاهی در بخش خصوصی فعالیت می کند یا آن را اداره می کند، از هر مالی، وجوده خصوصی یا اوراق بهادر یا هر چیز با ارزشی که به موجب جایگاه شغلی وی، به او واگذار شده است، در صورتی که به صورت عمدى ارتکاب یافته باشد، به عنوان جرم کیفری تلقی گردد.

ماده ۲۳ - تطهیر عواید ناشی از جرم

۱- هر کشور عضو، طبق اصول اساسی قوانین داخلی خود، قوانین و اقداماتی ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا موارد زیر در صورتی که به صورت عمدى ارتکاب یابد، جرم کیفری تلقی گردد:

الف -

(۱) تبدیل یا انتقال اموالی که مشخص است از عواید جرم بدست آمده است، با هدف تغییر دادن یا مخفی کردن منشاء غیرقانونی اموال یا کمک به هر شخصی که در ارتکاب جرم متسبب دخیل بوده است، به منظور گریز از عاقب قانونی عمل خود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و نزدیک

بررسی

(۲) تغییر دادن یا مخفی کردن ماهیت واقعی، منبع، موقعیت، انتقال، جابجایی یا مالکیت یا حقوق در رابطه با اموالی که مشخص است از عواید جرم بدست آمده است.

ب - با رعایت مفاهیم بنیادی نظام حقوقی خود:

(۱) استعمالک، مالکیت یا استفاده از اموالی که در زمان دریافت، مشخص است که از عواید جرم بدست آمده است.

(۲) مشارکت، همکاری یا تبانی در توطئه جهت ارتکاب، تلاش برای ارتکاب و کمک، برانگیختن، تسهیل و مشاوره در ارتکاب هر جرمی که طبق این ماده احراز شده است.

۲ - از نظر اجرا یا بکارگیری بند(۱) این ماده:

الف - هر کشور عضو، در صدد خواهد بود تا بند(۱) این ماده را تا گسترده‌ترین حد جرایم متنسب بکار گیرد.

ب - هر کشور عضو، حداقل حد جامعی از تخلفات کیفری احراز شده طبق این کنوانسیون را به عنوان جرایم انتسابی به حساب خواهد آورد.

پ - از نظر ردیف (ب) فوق، جرایم انتسابی، شامل جرایم ارتکاب یافته هم در داخل و هم خارج از حوزه صلاحیت کشور عضو مورد بحث خواهد بود. به هر حال جرایم ارتکابی در خارج از حوزه صلاحیت یک کشور عضو تنها زمانی جرم کیفری تلقی خواهد شد که رفتار مربوط، طبق قانون داخلی کشوری که جرم در آن ارتکاب یافته است، جرم کیفری تلقی شود و طبق قانون داخلی کشور عضوی که این ماده را اعمال یا اجرا می‌نماید در صورت ارتکاب در آنجا نیز، جرم کیفری تلقی شود.

ت - هر کشور عضو، نسخی از قوانینی که این ماده را قابل اجرا می‌سازد و هر تغییر بعدی چنین

قوانینی یا شرح مربوط به آن را به دیرکل سازمان ملل متحد ارائه خواهد داد.

ث - چنانچه اصول اساسی قوانین داخلی یک کشور عضو مقرر کند، آن کشور می‌تواند تصريح کند که جرایم درج شده در بند(۱) این ماده در رابطه با افرادی که جرم انتسابی را مرتکب شده‌اند، اعمال نمی‌شود.

بیانی

ماده ۲۴ - اختفاء

هر کشور عضو، بدون خدشه وارد آمدن به مفاد ماده (۲۳) این کنوانسیون، اتخاذ قوانین و سایر اقدامات مقتضی را مدنظر قرار خواهد داد تا بعد از ارتکاب هر یک از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون و بدون اینکه شخص در چنین جرایمی شرکت داشته باشد، مخفی نمودن یا ادامه نگهداری اموالی که شخص دخیل می‌داند که چنین اموالی ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون می‌باشد، درصورتی که این امر عمداً صورت گرفته باشد، جرم کیفری تلقی شود.

ماده ۲۵ - ممانعت از اجرای عدالت

هر کشور عضو، قوانین و سایر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا موارد زیر درصورتی که به صورت عمدى صورت گیرد، جرم کیفری تلقی گردد:

الف - استفاده از زور، تهدید یا ارعاب یا وعده، ارائه یا دادن امتیاز بی‌مورد برای برانگیختن شهادت دروغ یا دخالت در شهادت دادن یا ارائه مدارک و شواهد در دادرسی مربوط به ارتکاب جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون.

ب - استفاده از زور، تهدید یا ارعاب برای مداخله در اجرای وظایف رسمی یک مقام قضایی یا مجری قانون در ارتباط با ارتکاب جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، هیچ‌چیز در این بند خدشه‌ای به حق کشورهای عضو برای وضع قوانینی که سایر طبقات مقامهای دولتی را مورد محافظت قرار می‌دهد، وارد نمی‌آورد.

ماده ۲۶ - مسؤولیت اشخاص حقوقی

- ۱ - هر کشور عضو، طبق اصول حقوقی خود اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا در رابطه با شرکت در جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، مسؤولیت اشخاص حقوقی را مشخص نماید.
- ۲ - با توجه به اصول حقوقی کشور عضو، مسؤولیت اشخاص حقوقی ممکن است کیفری، مدنی یا اداری باشد.
- ۳ - چنین مسؤولیتی بدون خدشه وارد آوردن به مسؤولیت کیفری اشخاص حقوقی که جرایم را مرتكب شده‌اند، خواهد بود.

بررسی‌الی

۴ - هر کشور عضو، به ویژه تضمین خواهد نمود که اشخاص حقوقی که طبق این ماده مسؤول شناخته می‌شوند مشمول مجازاتهای مؤثر، مناسب و کیفری یا غیر کیفری بازدارنده می‌شوند.

ماده ۲۷ - مشارکت در جرم و شروع به جرم

۱ - هر کشور عضو، قوانین و اقدامات لازم دیگر را اتخاذ خواهد نمود تا طبق قانون داخلی خود، مشارکت در هر سختی مثل شراکت، معاونت یا تحریک جرمی که طبق این کنوانسیون احراز شده، جرم کیفری تلقی شود.

۲ - هر کشور عضو، می‌تواند قوانین و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ نماید تا طبق قوانین داخلی خود، هر تلاشی جهت ارتکاب جرمی که طبق این کنوانسیون احراز شده، جرم کیفری تلقی شود.

۳ - هر کشور عضو، می‌تواند قوانین و سایر اقدامات لازم را اتخاذ نماید تا طبق قانون داخلی خود، آمادگی جهت جرم احراز شده براساس این کنوانسیون به عنوان جرم کیفری تلقی شود.

ماده ۲۸ - آگاهی، قصد و نیت به عنوان عناصر جرم

آگاهی، قصد یا نیت لازم به عنوان عنصر جرم احراز شده براساس این کنوانسیون ممکن است از وضعیت واقعی عینی استنتاج شود.

ماده ۲۹ - قاعده مرور زمان

هر کشور عضو، در صورت اقتضاء طبق قانون داخلی خود، قاعده مرور زمان طولانی را برقرار خواهد نمود که در آن دادرسیهای هر جرم احراز شده طبق این کنوانسیون را آغاز نماید و در صورتی که مجرم مورد ادعا از اجرای عدالت گریخته باشد، قاعده مرور زمان طولانی‌تر را برقرار یا تعلیق قاعده مرور زمان را پیش‌بینی خواهد کرد.

ماده ۳۰ - پیگرد، رسیدگی قضایی و مجازات

۱ - کشور عضو، ارتکاب جرم احراز شده طبق این کنوانسیون را منوط به مجازاتهایی خواهد نمود که سنگینی جرم را مدنظر قرار می‌دهند.

بیانی

پست

۲ - کشور عضو، طبق نظام قانونی و اصول قانون اساسی خود، اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا توازن مناسب بین هر مصنونیت یا مزایای قضایی اعطاء شده به مقامات دولتی خود برای انجام وظایف آنها و در صورت لزوم امکان رسیدگی، پیگرد و رسیدگی قضایی مؤثر جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون ایجاد و حفظ شود.

۳ - کشور عضو، تلاش خواهد نمود تا تضمین کند که هرگونه صلاحیت حق اعمال قضاؤت شخصی به موجب قانون داخلی آن درمورد پیگرد افراد به خاطر جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون به منظور به حداقل رساندن کارآیی اقدامات مربوط به اجرای قانون در رابطه با این جرایم و با توجه به ضرورت ممانعت از ارتکاب چنین جرایمی اعمال می شود.

۴ - هر کشور عضو، درمورد جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، طبق قانون داخلی خود و با توجه مقتضی به حق دفاع، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا خواستار تضمین این امر شود که شرایط برقرار شده در رابطه با تصمیمات مربوط به آزادی تا زمان محکمه یا استیناف، ضرورت تضمین حضور متهم در دادرسیهای کیفری بعدی را مدنظر قرار می دهد.

۵ - هر کشور عضو در زمان رسیدگی به موضوع آزادی زودرس یا آزادی مشروط اشخاصی که به خاطر چنین جرایمی محکوم شده اند، سنگینی جرایم مربوط را مدنظر قرار خواهد داد.

۶ - هر کشور عضو تا حدی که با اصول اساسی نظام حقوقی آن مطابقت داشته باشد، برقراری رویه هایی را مدنظر قرار می دهد تا از طریق آنها مقام دولتی متهم به جرم، برکنار، معلق یا با درنظر داشتن احترام به اصل فرض بر بیگناهی، مجددآ توسط مرجع صلاحیتدار به کار گمارده شود.

۷ - هر کشور عضو در صورتی که سنگینی جرم ایجاب کند تا حدی که مطابق با اصول اساسی نظام حقوقی آن باشد با حکم دادگاه یا هر وسیله مناسب دیگری برای مدتی که قانون داخلی آن تعیین کرده است، برقراری رویه هایی را جهت عدم صلاحیت اشخاصی که محکوم به جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون هستند، در موارد زیر مدنظر قرار خواهد داد:

الف - تصدی سمت دولتی.

ب - تصدی سمت در مؤسسه ای که دولت مالک تمامی یا بخشی از آن باشد.

۸ - بند(۱) این ماده خدشهای به حق اعمال اختیارات انقضایی توسط مقامات صلاحیتدار نسبت به کارکنان وارد نخواهد کرد.

بیت‌اللّٰه

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷

پیش

- ۹ - هیچ چیز در این کنوانسیون بر اصل توصیف جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون و دفاعیات قانونی قابل اجرا یا سایر اصول حقوقی حاکم بر قانونی بودن رفتاری که برای قانون داخلی کشور عضو در نظر گرفته شده است، تأثیر نخواهد گذاشت و چنین جرایمی طبق قانون مذبور مورد پیگرد و مجازات قرار نخواهد گرفت.
- ۱۰ - کشورهای عضو تلاش خواهند نمود تا افرادی که به جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون محکوم شده‌اند را مجدداً وارد جامعه کنند.

ماده ۳۱ - مسدود کردن، ضبط و مصادره

- ۱ - هر کشور عضو تا سرحد امکان درچارچوب نظام حقوقی خود اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا مصادره موارد زیر را مقدور سازد:
 - الف - عواید حاصل از جرایمی که براساس این کنوانسیون احراز شده یا اموالی که ارزش آن برابر با چنین عوایدی باشد.
 - ب - اموال، تجهیزات یا سایر وسائلی که در جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون به کار رفته یا تصمیم بر این بوده که در آنها به کار رود.
- ۲ - هر کشور عضو اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا جهت مصادره نهایی، شناسایی، ردیابی، مسدود کردن یا ضبط هر مورد موضوع بند(۱) این ماده را میسر سازد.
- ۳ - هر کشور عضو طبق قانون داخلی خود اقدامات قانونی و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا امور مربوط به اموال مسدود، ضبط و مصادره شده مشمول بندهای (۱) و (۲) این ماده را توسط مقامهای صلاحیتدار اداره کند.
- ۴ - چنانچه بخشی یا کل چنین عواید حاصل از جرم به اموال دیگر تبدیل یا تغییر شکل داده شده باشد، چنین اموالی مشمول اقدامات موضوع این ماده به جای آن عواید خواهد بود.
- ۵ - چنانچه چنین عواید حاصل از جرم با اموال به دست آمده از منابع قانونی مخلوط شده باشد، بدون خدشه وارد آوردن به هرگونه اختیار مربوط به مسدود یا ضبط کردن، چنین اموالی تا حد ارزش برآورده شده عواید مخلوط شده مشمول مصادره خواهد بود.

بیانی

پست

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

۶ - درآمد یا منافع حاصل از عواید جرم، از اموالی که چنین عواید حاصل از جرم به آن تغییر شکل داده یا تبدیل شده باشد یا از اموالی که چنین عواید حاصل از جرم با آن مخلوط شده باشد نیز مشمول اقدامات موضوع این ماده، به همان روش و همان میزان عواید حاصل از جرم خواهد بود.

۷ - از نظر این ماده و ماده (۵۵) این کنوانسیون، هر کشور عضو به دادگاهها و سایر مقامات صلاحیتدار خود این اختیار را خواهد داد تا دستور دهنده سوابق بانکی، مالی یا بازرگانی در دسترس قرار گیرد یا ضبط شود. یک کشور عضو به موجب مفاد این بند به دلیل محترمانه بودن امور بانکی، از انجام اقدامات خودداری نخواهد کرد.

۸ - کشورهای عضو می‌توانند امکان ملزم بودن اینکه مجرم، منشاء قانونی بودن چنین عواید مورد ادعای ناشی از جرم یا سایر اموال مشمول مصادره را نشان دهد تا حدی که چنین الزامی مطابق با اصول اساسی قانون داخلی آن و ماهیت دادرسی‌های قضایی یا سایر دادرسی‌ها باشد، مورد بررسی قرار دهند.

۹ - مفاد این ماده به نحوی تفسیر نخواهد شد که به حقوق شخص ثالث با حسن نیت، لطمہ وارد آورد.

۱۰ - هیچ چیز در این ماده بر این اصل که اقداماتی که به آن مستند هستند طبق آن و با رعایت مفاد قانون داخلی کشور عضو تعریف شده و به اجرا درخواهند آمد، تأثیر نخواهد داشت.

ماده ۳۲ - حمایت از شهود، کارشناسان و قربانیان

۱ - هر کشور عضو، براساس نظام حقوقی داخلی خود و درچارچوب امکانات خود اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا از شهود و کارشناسانی که درخصوص جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون شهادت می‌دهند و درصورت اقتضاء اقارب و سایر اشخاص نزدیک به آنها در مقابل تلافی یا تهدید بالقوه، حمایت مؤثر به عمل آورد.

۲ - اقداماتی که در بند (۱) این ماده پیش‌بینی شده است، ممکن است بدون خدشه وارد آوردن به حقوق متهم از جمله رعایت تشریفات قانونی، شامل موارد زیر شود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

برگزاری

پیش

الف - برقراری رویه‌هایی جهت حمایت فیزیکی از چنین افرادی، از جمله تا حدی که ممکن و شدنی باشد، جایه‌جایی آنها و در صورت اقتضاء عدم افشاء یا محدودیت افشای اطلاعات مربوط به هویت و اینکه چنین افرادی کجا هستند.

ب - تأمین قواعد مستند که به شهود و کارشناسان این امکان را بدهد تا به روشه شهادت دهنده تا سلامت چنین افرادی تضمین شود، مانند فراهم آوردن امکان ادای شهادت از طریق استفاده از فناوری ارتباطی مثل ویدئو و سایر وسایل مناسب.

۳ - کشورهای عضو، انعقاد موافقتنامه یا ترتیباتی با سایر کشورها را جهت تغییر محل زندگی افراد موضوع بند (۱) این ماده، مدنظر قرار خواهد داد.

۴ - مفاد این ماده درمورد قربانیان، تا حدی که به عنوان شهود هستند، اعمال خواهد شد.

۵ - هر کشور عضو، با توجه به قانون داخلی خود به گونه‌ای عمل خواهد کرد که نظرات و نگرانیهای قربانیان در مراحل مناسب دادرسیهای کیفری علیه مجرمان به روشه که به حق دفاع لطمہ وارد نیاورد، ازانه گردد و مدنظر قرار گیرد.

ماده ۳۳ - حمایت از افراد گزارش دهنده

هر کشور عضو، گنجاندن اقدامات مقتضی را به منظور تأمین حمایت از هر کسی که با حسن نیت و بنا به دلایل معقول، هر واقعیت مربوط به جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون را به مقامات صلاحیتدار گزارش دهد در برابر هر رفتار غیرقابل توجیه، در نظام حقوقی داخلی خود مورد بررسی قرار خواهد داد.

ماده ۳۴ - عواقب فساد

هر کشور عضو، با توجه مقتضی به حقوق افراد ثالث که با حسن نیت حاصل شده است، طبق اصول اساسی قانون داخلی خود اقداماتی را اتخاذ خواهد نمود تا با پیامدهای فساد مقابله نماید. در این چارچوب، کشورهای عضو می‌توانند فساد را عامل مربوط در جریانات رسیدگی حقوقی برای لغو یا فسخ قرارداد، پس گرفتن امتیاز یا سایر استناد مشابه تلقی نمایند یا هر عمل جبرانی دیگری را انجام دهنند.

بیانیه

پیش

تاریخ
۱۳۸۵/۰۴/۲۷

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

ماده ۳۵ - جبران زیان

هر کشور عضو، اقدامات ضروری را طبق اصل قانون داخلی خود اتخاذ خواهد نمود تا تضمین کند افراد یا واحدهایی که در اثر فساد متحمل زیان شده‌اند، حق دارند تا علیه اشخاصی که مسؤول آن زیان هستند به منظور دریافت خسارتب، اقامه دعوی نمایند.

ماده ۳۶ - مراجع تخصصی

هر کشور عضو، طبق اصول اساسی نظام حقوقی خود، وجود نهاد یا نهادها یا افراد متخصص در مبارزه با فساد از طریق اجرای قانون را تضمین خواهد نمود. طبق اصول اساسی نظام کشور به عضو چنین نهاد یا نهادها یا افرادی، استقلال لازم اعطاء خواهد شد تا بتوانند به نحو مؤثر و بدون نفوذ نامعقول، وظایف خود را انجام دهند. چنین افراد یا کارکنان چنین نهاد یا نهادهایی باید از آموزش و منابع مناسب برخوردار باشند تا بتوانند وظایف خود را انجام دهند.

ماده ۳۷ - همکاری با مراجع مجری قانون

- ۱ - هر کشور عضو، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا افرادی را که در ارتکاب جرم احراز شده برطبق این کنوانسیون شرکت می‌کنند یا کرده‌اند، ترغیب نماید تا اطلاعات مفید را به مراجع صلاحیتدار برای اهداف تحقیقاتی و استنادی ارائه دهند و کمک واقعی ویژه به مراجع صلاحیتدار بنمایند تا به محروم کردن مجرمان از عواید جرم و پس گرفتن چنین عوایدی کمک شود.
- ۲ - هر کشور عضو، در موارد مقتضی، امکان تخفیف مجازات متهمی را که همکاری اساسی در رابطه با رسیدگی یا پیگرد جرم احراز شده طبق این کنوانسیون بنماید، مدنظر قرار خواهد داد.
- ۳ - هر کشور عضو، طبق اصول اساسی قانون داخلی خود، امکان اعطای مصونیت از پیگرد نسبت به فردی که همکاری اساسی را در جریان رسیدگی یا پیگرد جرم احراز شده براساس این کنوانسیون نموده است، مدنظر قرار خواهد داد.
- ۴ - حمایت از چنین افرادی همانطور که در ماده (۳۲) این کنوانسیون پیش‌بینی شده است، با اعمال تغییرات لازم، انجام خواهد شد.

برگزاری

پست

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷

۵ - چنانچه شخص موضوع بند(۱) این ماده که در کشور عضو می‌باشد، بتواند کمک اساسی را به مراجع صلاحیتدار کشور عضو دیگر ارائه دهد، کشورهای عضو مربوط طبق قانون داخلی خود درخصوص این ارائه بالقوه رفتار مندرج در بندهای (۲) و (۳) این ماده توسط کشور عضو دیگر می‌توانند انعقاد موافقتنامه یا ترتیباتی را مورد بررسی قرار دهند.

ماده ۳۸ - همکاری بین مراجع ملی

هر کشور عضو، اقداماتی که ممکن است ضروری باشد را طبق قانون داخلی اتخاذ خواهد نمود تا از یک طرف همکاری بین مراجع دولتی و نیز مقامات دولتی و از طرف دیگر مراجع مسؤول تحقیقات و پیگرد جرایم کیفری را تشویق نماید. این همکاریها ممکن است شامل موارد زیر شود:

الف - مطلع نمودن مراجع اخیر از ابتکارات خود، چنانچه زمینه‌های معقول برای اعتقاد به ارتکاب هر یک از جرایم احراز شده براساس مواد(۱۵)، (۲۱) و (۲۳) این کنوانسیون وجود داشته باشد؛ یا

ب - ارائه تمامی اطلاعات به مراجع اخیر، بنا به درخواست.

ماده ۳۹ - همکاری بین مراجع ملی و بخش خصوص

۱ - هر کشور عضو، اقداماتی که ممکن است لازم باشد را اتخاذ خواهد نمود تا طبق قانون داخلی خود، همکاری بین مراجع ملی تحقیق و پیگرد و واحدهای بخش خصوصی بهویژه مؤسسات مالی مربوط به مسائل دخیل در ارتکاب جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون را ترغیب نماید.

۲ - هر کشور عضو، تشویق اتباع خود و سایر افراد مقیم در قلمرو خود برای گزارش نمودن ارتکاب جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون به مراجع ملی تحقیق و پیگرد را مورد بررسی قرار خواهد داد.

ماده ۴۰ - رازداری بانکی

هر کشور عضو، تضمین خواهد نمود که درمورد تحقیقات کیفری داخلی مربوط به جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، راهکارهای مناسبی در نظام حقوقی داخلی آن وجود دارد تا بر موانعی که ممکن است از اجرای قوانین رازداری بانکی ناشی می‌شود، فائق آید.

بیانیه

ماده ۴۱ - سابقه کیفری

هر کشور عضو، قوانین و سایر اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا تحت شرایط و به منظوری که مناسب باشد، هر نوع محکومیت قبلی متهم مورد ادعا در کشور دیگر جهت استفاده از این اطلاعات در جریانات رسیدگی کیفری مربوط به جرم احراز شده طبق این کنوانسیون مدنظر قرار گیرد.

ماده ۴۲ - صلاحیت قضایی

۱ - هر کشور عضو، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا صلاحیت قضایی خود را بر جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، درموقع زیر اعمال نماید:

الف - جرم در قلمرو آن کشور عضو صورت گرفته باشد؛ یا

ب - جرم بر روی کشتی‌ای که پرچم آن کشور عضو را برافراشته است یا هاوایمایی که طبق قوانین آن کشور عضو در زمان ارتکاب جرم ثبت شده، صورت گرفته باشد.

۲ - با توجه به ماده (۴) این کنوانسیون، یک کشور عضو می‌تواند صلاحیت قضایی خود را بر چنین جرایمی در موارد زیر نیز اعمال کند:

الف - جرم علیه تبعه آن کشور عضو ارتکاب یافته باشد؛ یا

ب - جرم توسط تبعه آن کشور یا فرد بدون تابعیت که محل اقامت او در قلمرو آن است، ارتکاب یافته باشد؛ یا

پ - جرم یکی از مواردی باشد که طبق ردیف (۲) جزء (ب) بند(۱) ماده (۲۳) این کنوانسیون احراز شده و خارج از قلمرو آن کشور و با هدف ارتکاب جرم احراز شده طبق ردیفهای (۱) و (۲) جزء (ب) بند(۱) ماده (۲۳) این کنوانسیون در داخل قلمرو آن کشور ارتکاب یافته باشد.

ت - جرم علیه کشور عضو ارتکاب یافته باشد.

۳ - از نظر ماده (۴۴) این کنوانسیون، هر کشور عضو اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا موقعی که متهم مورد ادعا در قلمرو آن کشور حضور دارد و چنین فردی را فقط به این دلیل که وی یکی از اتباع آن کشور است مسترد نمی‌نماید، صلاحیت قضایی خود را بر جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون احراز نماید.

بین المللی

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره
۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ
پیش

۴ - هر کشور عضو، اقداماتی که ممکن است ضروری باشد را نیز می‌تواند اتخاذ نماید تا صلاحیت قضایی خود را بر جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون در زمانی که متهم مورد ادعا در قلمرو آن حضور دارد و او را مسترد نمی‌نماید، احراز کند.

۵ - چنانچه کشور عضوی صلاحیت قضایی خود را به موجب بندهای (۱) و (۲) این ماده احراز می‌کند، مطلع یا به صورت دیگری متوجه شده باشد که کشورهای عضو دیگری، تحقیق، پیگرد یا دادرسی قضایی را در رابطه با همان رفتار صورت می‌دهند، مقامات صلاحیتدار آن کشورهای عضو در صورت اقتضاء با هدف هماهنگ کردن اقدامات خود با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

۶ - بدون خدشه وارد آمدن به معیارهای حقوق بین الملل عمومی، این کنوانسیون مانع اعمال هرگونه صلاحیت کیفری احراز شده توسط یک کشور عضو طبق قانون داخلی نخواهد شد.

فصل چهارم - همکاریهای بین المللی

ماده ۴۳ - همکاریهای بین المللی

۱ - کشورهای عضو، طبق مواد (۴۴) تا (۵۰) این کنوانسیون در زمینه مسائل کیفری همکاری خواهند نمود. کشورهای عضو در صورت اقتضاء و مطابق نظام حقوقی داخلی خود کمک به یکدیگر در تحقیقات و جریانات رسیدگی مربوط به امور مدنی و اداری مربوط به فساد را مدنظر قرار خواهند داد.

۲ - در زمینه همکاریهای بین المللی، هر زمان که جرم مضاعف یک ضرورت تلقی شود، چنانچه رفتاری که تأکید بر جرمی دارد که کمک به خاطر آن درخواست شده طبق قانون هر دو کشور عضو جرم کیفری می‌باشد، صرفنظر از آنکه آیا قوانین کشور عضو درخواست شونده جرم را در همان مقوله جرم قرار می‌دهد یا جرم را با همان واژه کشور درخواست کننده بنامد، اجرا شده تلقی می‌شود.

ماده ۴۴ - استرداد

۱ - چنانچه شخصی که موضوع درخواست استرداد است در قلمرو کشور عضو درخواست شونده باشد، به شرط آنکه جرمی که استرداد به خاطر آن درخواست شده طبق قانون داخلی هردو

بررسی

پست

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

کشور عضو درخواست کننده و درخواست شونده قابل مجازات باشد، این ماده در رابطه با جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون به کار خواهد رفت.

۲ - با وجود مفاد بند(۱) این ماده، کشور عضوی که قانون آن اجازه می دهد، می تواند استرداد فرد را به خاطر هر جرم مشمول این کنوانسیون که طبق قانون داخلی آن قابل مجازات نیست، امکانپذیر سازد.

۳ - چنانچه درخواست استرداد شامل چندین جرم مختلف باشد و حداقل یکی از آنها طبق این ماده قابل استرداد باشد و تعدادی از آنها به دلیل مدت زندانی بودن آنها قابل استرداد نباشد اما مربوط به جرایمی باشد که طبق این کنوانسیون احراز شده است، کشور عضو درخواست شونده می تواند این ماده را در رابطه با آن جرایم اعمال نماید.

۴ - هر یک از جرایمی که این ماده درمورد آنها اعمال می شود، به عنوان جرم قابل استرداد در هر معاهده استرداد موجود بین کشورهای عضو گنجانده شده تلقی می شود. کشورهای عضو متعهد هستند تا چنین جرایمی را به عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استردادی که بین آنها منعقد می شود بگنجانند. کشور عضوی که قانون آن اجازه می دهد در صورتی که از این کنوانسیون به عنوان مبنای استرداد استفاده کند، هر جرمی را که طبق این کنوانسیون احراز شده است، جرم سیاسی تلقی خواهد کرد.

۵ - چنانچه کشور عضوی که استرداد را منوط به وجود معاهدهای نماید و درخواستی را جهت استرداد از کشور عضو دیگری دریافت کند که با آن معاهده استرداد ندارد، می تواند این کنوانسیون را اساس قانونی استرداد در رابطه با هر جرمی که این ماده نسبت به آن اعمال می شود، قرار دهد.

۶ - کشور عضوی که استرداد را منوط به وجود معاهدهای بنماید، موارد زیر را در نظر خواهد گرفت:

الف - در هنگام سپردن سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، به دیرکل سازمان ملل متعدد اطلاع خواهد داد که آیا این کنوانسیون را به عنوان اساس حقوقی جهت همکاری درخصوص استرداد با سایر کشورهای عضو این کنوانسیون قرار خواهد داد یا خیر؟

برگزاری

ب - چنانچه این کنوانسیون را به عنوان اساس حقوقی جهت همکاری درخصوص استرداد قرار ندهد، در صورت اقتضاء به منظور اجرای این ماده در صدد خواهد بود تا معاهدات استرداد را با سایر کشورهای عضو این کنوانسیون منعقد نماید.

۷ - کشورهای عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده‌ای نمی‌دانند، جرایمی را که این ماده در رابطه با آنها اعمال می‌شود، به عنوان جرایمی قابل استرداد بین خود خواهند شناخت.

۸ - استرداد متوط به شرایط مقرر شده توسط قانون داخلی کشور عضو درخواست شونده یا معاهدات استرداد حاکم از جمله شرایط مربوط به ضرورت حداقل جرمیه برای استرداد و زمینه‌هایی که به موجب آن کشور عضو درخواست شونده ممکن است استرداد را ردکند، خواهد بود.

۹ - کشورهای عضو با رعایت قانون داخلی خود تلاش خواهند نمود تا تشریفات استرداد را تسریع نموده و الزامات استنادی مربوط به هر جرمی را که این ماده در رابطه با آن اعمال می‌شود، تسهیل نمایند.

۱۰ - کشور عضو درخواست شونده با رعایت مفاد قانون داخلی و معاهدات استرداد خود، به محض اینکه قانع شود که شرایط اضطراری است و ایجاد می‌کند، می‌تواند بنا به درخواست کشور عضو درخواست کننده شخصی را که استرداد او درخواست شده و در قلمرو آن است، بازداشت کند یا اقدامات مقتضی دیگری را اتخاذ نماید تا حضور او در تشریفات استرداد تضمین شود.

۱۱ - کشور عضوی که در قلمرو آن متهم مورد ادعا پیدا شده است، چنانچه چنین فردی را در رابطه با جرمی که این ماده درمورد آن اعمال می‌شود تنها به دلیل اینکه او تبعه آن است مسترد ننماید، بنا به درخواست کشور عضوی که در پی استرداد او است، موظف است تا مورد را بدون تأخیر غیرضروری به مقامات صلاحیتدار جهت پیگرد تحويل دهد. مقامات مذبور به همان شیوه‌ای که درمورد هر جرم دیگری با همان سنگینی به موجب قانون داخلی آن کشور عضو عمل می‌کنند، تصمیمات خود را اتخاذ نموده و مراحل رسیدگی را انجام خواهند داد. کشورهای عضو مربوط به منظور حصول اطمینان از کارایی پیگرد مذبور، با یکدیگر بهویژه درمورد جنبه‌های شکلی و استنادی همکاری خواهند کرد.

۱۲ - هرگاه یک کشور عضو به موجب قانون داخلی خود مجاز باشد یکی از اتباع خود را مسترد یا به‌گونه دیگری تحويل دهد تنها به این شرط که این شخص به آن کشور عضو بازگردانده خواهد

بررسی

پیش

شد تا محکومیتی را که در نتیجه محاکمه یا دادرسی به آن محکوم شده است و به خاطر آن استرداد یا تحويل این فرد درخواست شده بود را بگذراند و آن کشور عضو و کشور عضوی که استرداد او را درخواست می کند با این شرط و سایر شروطی که ممکن است مناسب باشد توافق کنند، شرایط استرداد یا تحويل مزبور جهت انجام تعهدات مندرج در بند(۱۱) این ماده کافی خواهد بود.

۱۳ - چنانچه استردادی که به منظور اجرای محکومیت درخواست می شود به این دلیل که شخص درخواست شده تبعه کشور درخواست شده است، رد شود، کشور عضو درخواست شونده چنانچه قانون داخلی آن این طور اجازه دهد و مطابق با شرایط قانون مزبور بنا به درخواست کشور عضو درخواست کننده، اجرای محکومیت وضع شده طبق قانون داخلی کشور درخواست کننده را مد نظر قرار می دهد.

۱۴ - در مورد هر فردی که در رابطه با او، دادرسیهایی درمورد هر یک از جرایمی که این ماده در مورد آنها اعمال می شود صورت می گیرد، رفتار منصفانه در تمامی مراحل دادرسی از جمله برخورداری از کلیه حقوق و تضمینهای پیش بینی شده در قانون داخلی کشور عضوی که شخص مزبور در آن حضور دارد، تضمین خواهد شد.

۱۵ - چنانچه کشور عضو درخواست شونده زمینه های اساسی برای اعتقاد به این امر دارد که درخواست استرداد، به منظور مجازات یا پیگرد فرد به دلیل جنسیت، نژاد، مذهب، ملت، منشاء قومی یا نظرات سیاسی آن فرد به عمل آمده است یا اینکه اجابت درخواست باعث خدشه وارد آمدن به موقعیت فرد بنا به هر یک از دلایل مزبور می شود، هیچ چیز در این کنوانسیون به گونه های تفسیر نخواهد شد که باعث ایجاد تعهد جهت استرداد شود.

۱۶ - کشورهای عضو نمی توانند تنها به این دلیل که جرم، مسائل مالی را نیز دربر می گیرد، درخواست استرداد را رد کنند.

۱۷ - قبل از رد استرداد، کشور عضو درخواست شونده در صورت اقتضاء با کشور عضو درخواست کننده مشورت خواهد نمود تا فرستهای زیادی را برای آن کشور فراهم آورد تا نظرات خود را ارائه داده و اطلاعات مربوط به ادعای خود را ارائه دهد.

۱۸ - کشورهای عضو تلاش خواهند کرد تا ترتیبات یا موافقنامه های دوجانبه و چندجانبه را برای اجرا یا ارتقای کارآیی استرداد منعقد نمایند.

بررسی

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره
۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ
پیوست

ماده ۴۵ - انتقال محاکومین

کشورهای عضو می‌توانند انعقاد ترتیبات یا موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه انتقال محاکومین به حبس یا سایر اشکال سلب آزادی به علت جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون به سرزمین خود را مدنظر قرار دهند تا آنها محاکومیت خود را در آنجا به اتمام برسانند.

ماده ۴۶ - معارضت قضایی متقابل

۱ - کشورهای عضو، گسترده‌ترین اقدامات معارضت قضایی متقابل را درخصوص تحقیقات، پیگرد و دادرسی‌های قضایی مربوط به جرایم مشمول این کنوانسیون درمورد یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲ - معارضت متقابل طبق قوانین مربوط، معاہدات، موافقتنامه‌ها و ترتیبات کشور درخواست‌شونده و باتوجه به تحقیقات، پیگرد و دادرسی‌های قضایی مربوط به جرایمی که ممکن است شخص حقوقی طبق ماده (۲۶) این کنوانسیون در کشور عضو درخواست کننده درمورد آنها مسؤول شناخته شود به کاملترین وجه ممکن صورت خواهد گرفت.

۳ - معارضت متقابل که طبق این ماده ارائه می‌شود ممکن است بنابر دلایل زیر درخواست شود:
الف - گرفتن مدرک یا اظهارات از افراد.

ب - ابلاغ اسناد قضایی.

پ - اجرای بازرگانی، ضبط و مسدود نمودن.

ت - معاینه اشیاء و محلها.

ث - ارائه اطلاعات، اقلام استنادی و ارزیابی‌های کارشناسی.

ج - ارائه نسخ تأیید شده یا اصلی اسناد و سوابق مربوط از جمله سوابق دولتی، بانکی، شرکتی یا کسب و کار.

چ - شناسایی یا رهگیری عواید ناشی از جرم، اموال، وسائل یا سایر اشیاء به منظورهای استنادی.

ح - تسهیل حضور داوطلبانه اشخاص در کشور عضو درخواست کننده.

خ - هر نوع کمک دیگری که مغایر قانون داخلی کشور عضو درخواست شونده نباشد.

بررسی

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

پست

د - شناسایی، مسدود کردن و رهگیری عواید ناشی از جرم طبق مفاد فصل پنج این کنوانسیون.

ذ - به دست آوردن ذخایر مالی طبق مفاد فصل پنج این کنوانسیون.

۴ - مراجع صلاحیتدار یک کشور عضو بدون خدشه وارد آمدن به قانون داخلی، می‌توانند بدون درخواست قبلی، اطلاعات مربوط به مسائل کیفری را درصورتی که بر این باور باشند که اطلاعات مزبور می‌توانند به مرجع مزبور در به عهده گرفتن یا انجام موقفيت‌آمیز استعلامات یا جریانات دادرسی کیفری کمک کند یا می‌توانند به درخواستی منجر شود که توسط کشور عضو اخیر تنظیم گردیده است، به مرجع صلاحیتدار کشور عضو دیگر انتقال دهند.

۵ - انتقال اطلاعات به موجب بند (۴) این ماده، بدون خدشه وارد آمدن به استعلامات و جریانات دادرسی کیفری در کشوری که مراجع صلاحیتدار آن اطلاعات را ارائه می‌دهند انجام خواهد شد. مراجع صلاحیتداری که این اطلاعات را دریافت می‌کنند، درخواست مبنی بر این که اطلاعات فوق الذکر محترمانه باقی بماند حتی به صورت موقت، یا با اعمال محدودیتهایی درخصوص استفاده از آن را اجابت خواهند نمود. در هر حال این امر کشور عضو دریافت کننده را از افشاء اطلاعات مزبور در جریانات دادرسی که در رابطه با شخص متهم تبرئه‌آمیز است، باز نمی‌دارد. در چنین موردی، کشور عضو دریافت کننده قبل از افشاء، مرتب را به کشور عضو انتقال دهنده اطلاع خواهد داد و چنانچه درمورد استثنای، اطلاع قبلی امکان‌پذیر نباشد، کشور عضو دریافت کننده بدون تأخیر، کشور عضو انتقال دهنده را از افشاء مطلع خواهد نمود.

۶ - مفاد این ماده بر تعهدات ایجاد شده به موجب هر معاهده دو یا چندجانبه دیگر که بر کل یا بخشی از معارضت قضایی متقابل حاکم بوده یا خواهد بود، تأثیر نخواهد گذاشت.

۷ - چنانچه کشورهای عضو مورد نظر، ملزم به معاهده معارضت قضایی متقابل نباشند بندهای (۹) تا (۲۹) این ماده در رابطه با درخواستهای به عمل آمده به موجب این ماده اعمال خواهد شد. چنانچه کشورهای عضو مزبور ملزم به چنین معاهده‌ای باشند مفاد مربوط به آن معاهده اعمال خواهد شد مگر اینکه کشورهای عضو توافق کنند بندهای (۹) تا (۲۹) این ماده را به جای آنها به کار گیرند. کشورهای عضو قریباً ترغیب می‌شوند تا آن بندهای مزبور را چنانچه همکاریها را تسهیل می‌نماید، اعمال کنند.

بررسی

پیش

تاریخ

۴۸۲۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

۸ - کشورهای عضو بنا به دلایل رازداری بانکی از ارائه معارضت قضایی متقابل به موجب این ماده طفره نخواهند رفت.

- ۹

الف - کشور عضو درخواست شونده در پاسخ به درخواست کمک به موجب این ماده، درصورت فقدان جرم مضاعف، اهداف این کنوانسیون را که در ماده(۱) درج گردیده است مدنظر قرار خواهد داد.

ب - کشورهای عضو می توانند به دلیل فقدان جرم مضاعف، از ارائه معارضت به موجب این ماده طفره روند. در هر حال کشور عضو درخواست شونده معارضتی را که دربرگیرنده فشار و زور نباشد، چنانچه با اساس نظام حقوقی آن مطابقت داشته باشد، ارائه خواهد کرد. چنانچه درخواستها حاوی مسائل دارای ماهیت کمارزش یا مسائلی باشد که همکاری یا معارضت درخواست شده طبق سایر مفاد این کنوانسیون موجود باشد، چنین معارضتی ممکن است رد شود.

پ - هر کشور عضو می تواند اتخاذ اقداماتی را که ممکن است ضروری باشد مدنظر قرار دهد تا آن را قادر سازد درصورت فقدان جرم مضاعف، میزان معارضت گسترده تری به موجب این ماده را ارائه دهد.

۱۰ - شخصی که بازداشت می شود یا محکومیت خود را در قلمرو کشور عضوی می گذراند و حضور او در کشور عضو دیگری جهت شناسایی، شهادت یا ارائه کمک به گونه دیگری برای کسب مدارک برای تحقیقات، پیگرد یا دادرسی های قضایی درارتباط با جرایم مشمول این کنوانسیون درخواست می شود را می توان درصورت برآورده شدن شرایط زیر منتقل کرد:

الف - شخص آزادانه رضایت آگاهانه خود را اعلام کند.

ب - مراجع صلاحیتدار هر دو کشور عضو با رعایت شرایطی که آن کشورهای عضو ممکن است آنها را مناسب بدانند موافقت نمایند.

۱۱ - از نظر بند (۱۰) این ماده :

الف - کشور عضوی که فرد به آنجا منتقل شده است اجازه و تعهد دارد تا شخص انتقال یافته را در بازداشت نگه دارد، مگر اینکه کشور عضوی که شخص از آنجا انتقال یافته طور دیگری درخواست کند یا اجازه دهد.

برگال

- ب - کشور عضوی که فرد به آنجا منتقل شده است، بدون درنگ تعهد خود را جهت بازگرداندن فرد مزبور جهت بازداشت در کشور عضوی که شخص از آنجا منتقل شده، طبق توافق قبلی یا به طریق دیگری که مراجع صلاحیتدار دو کشور عضو توافق کرده‌اند، اجرا خواهد کرد.
- پ - کشور عضوی که فرد به آنجا منتقل شده است، کشور عضوی را که شخص از آنجا منتقل شده ملزم نخواهد نمود تا تشریفات استرداد را جهت بازگرداندن فرد آغاز کند.
- ت - مدت زمان بازداشت فرد منتقل شده در کشوری که به آن منتقل شده است، از مدت زمان محکومیت وی در کشوری که از آنجا منتقل شده کسر خواهد شد.

۱۲ - درصورتی که کشور عضوی که شخص از آنجا انتقال می‌یابد طبق بندهای (۱۰) و (۱۱) این ماده توافق کند، فرد مزبور صرف نظر از ملیتیش در رابطه با فعل یا ترک فعل یا محکومیتهای قبل از ترک قلمرو کشوری که از آنجا منتقل شده است تحت پیگرد، بازداشت یا مجازات قرار نخواهد گرفت یا محکوم به محدودیت آزادی شخصی در قلمرو کشوری که به آن منتقل شده است نخواهد شد.

۱۳ - هر کشور عضو، یک مرجع مرکزی را تعیین خواهد نمود که مسؤولیت و اختیار خواهد داشت تا درخواستهای معارضت قضایی متقابل را دریافت نماید و آنها را به اجرا درآورد یا جهت اجرا به مراجع صلاحیتدار منتقل نماید. چنانچه کشور عضوی دارای یک منطقه ویژه یا سرزمینی با نظام جداگانه معارضت قضایی جداگانه باشد، می‌تواند مرجع مرکزی مشخصی را تعیین کند که از همان عملکرد، برای آن منطقه یا سرزمین برعوردار باشد. مراجع صلاحیتدار، انتقال یا اجرای سریع و مناسب درخواستهای دریافتی را تضمین خواهد نمود. چنانچه مرجع مرکزی درخواست را جهت اجرا به مرجع صلاحیتدار تحويل دهد، اجرای سریع و مناسب درخواست توسط مرجع صلاحیتدار را ترغیب خواهد نمود. هر کشور عضو در زمان تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحالق به این کنوانسیون، دیرکل سازمان ملل متحده را از وجود مرجع مرکزی تعیین شده برای این منظور مطلع خواهد نمود. درخواستهای معارضت قضایی متقابل و هر نوع مکاتبه مربوط به آن، به مرجع مرکزی تعیین شده توسط کشورهای عضو انتقال خواهد یافت. این الزام خدشهایی به حق کشور عضو برای مقرر کردن این امر که درخواستها و مکاتبات از طریق مجاری دیپلماتیک و در شرایط اضطراری

بررسی

چنانچه کشورهای عضو توافق نمایند و درصورت امکان از طریق سازمان پلیس جنایی بین‌المللی به آن منتقل شود، وارد نخواهد کرد.

۱۴ - درخواستها به صورت کتبی یا درصورت امکان با هر وسیله‌ای که بتواند سابقه کتبی ایجاد کند، به زبان قابل قبول کشور عضو درخواست شونده به موجب شرایطی که به آن کشور عضو امکان دهد تا صحت آن را احراز نماید انجام خواهد شد. هر کشور عضو در زمان سپردن سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون، دبیرکل سازمان ملل متعدد را از زبان یا زبانهای قابل قبول آن کشور عضو آگاه خواهد کرد. در شرایط اضطراری و چنانچه کشورهای عضو توافق نمایند درخواستها می‌توانند به صورت شفاهی صورت گیرد اما باید فوری به صورت کتبی تأیید شود.

۱۵ - درخواست معارضت قضایی متقابل شامل موارد زیر خواهد بود:

الف - هویت مرجع درخواست کننده.

ب - موضوع و ماهیت تحقیقات، پیگرد یا جریان دادرسی قضایی که درخواستها مربوط به آن می‌شود و نام و وظایف مرجعی که کار تحقیق، پیگرد یا جریان دادرسی را انجام می‌دهد.

پ - خلاصه‌ای از واقعیتها مربوط، به غیر از موارد مربوط به درخواستهای ابلاغ اوراق قضایی.

ت - توصیفی از معارضت درخواست شده و جزئیات هر مرحله خاصی که کشور عضو درخواست کننده مایل است دنبال شود.

ث - درصورت امکان، هویت محل و ملیت هر فرد مربوط، و

ج - هدفی که برای آن مدارک، اطلاعات یا اقدام درخواست شود.

۱۶ - کشور عضو درخواست شونده می‌تواند اطلاعات بیشتری را درصورتی که جهت اجرای درخواست طبق قانون داخلی آن ضروری به نظر برسد یا موقعی که بتواند اجرای آن را تسهیل نماید، درخواست نماید.

۱۷ - درخواست براساس قانون داخلی کشور عضو درخواست شونده و تاحدی که با قانون داخلی کشور عضو درخواست شده مغایر نباشد و درصورت امکان براساس تشریفات مشخص شده در درخواست، اجرا خواهد شد.

۱۸ - درصورت امکان و طبق اصول اساسی قانون داخلی، موقعی که شخصی در قلمرو یک کشور عضو است و باید به عنوان شاهد یا کارشناس توسط مراجع قضایی کشور عضو دیگر مورد استماع

برگزاری

قرار گیرد، کشور عضو نخست، بنا به درخواست کشور دیگر می‌تواند در صورتی که این امر امکان‌پذیر نباشد یا شخص مورد نظر نخواهد شخصاً در قلمرو کشور عضو درخواست کننده حضور به هم رساند، اجازه دهد تا استماع از طریق ویدئو کنفرانس صورت گیرد. کشورهای عضو می‌توانند توافق نمایند استماع توسط مرجع قضایی کشور درخواست کننده و با حضور مرجع قضایی کشور عضو درخواست شونده صورت گیرد.

۱۹ - کشور عضو درخواست کننده بدون رضایت قبلی کشور عضو درخواست شونده اطلاعات یا شواهد ارائه شده توسط کشور عضو درخواست شونده به منظور تحقیقات، پیگرد یا رسیدگی قضایی را به غیر از موارد اظهار شده در درخواست، منتقل یا استفاده نخواهد کرد. هیچ‌چیز در این بند، کشور عضو درخواست کننده را از افشاء اطلاعات، جریانات دادرسی‌های خود یا شواهدی که مربوط به تبرئه شخص متهم است، باز نخواهد داشت. در مورد اخیر، کشور عضو درخواست کننده قبل از افشاء، کشور عضو درخواست شونده را مطلع خواهد نمود و در صورت درخواست، با کشور عضو درخواست شونده مشورت خواهد نمود. چنانچه در مورد استثنایی، اطلاع‌دهی قبلی امکان‌پذیر نباشد، کشور عضو درخواست کننده بدون درنگ کشور عضو درخواست شونده را از این افشاء مطلع خواهد نمود.

۲۰ - کشور عضو درخواست کننده می‌تواند مقرر کند که کشور عضو درخواست شونده واقعیت و محترای درخواست را تاحدی که برای اجرای درخواست لازم است محرمانه نگه دارد. چنانچه کشور عضو درخواست شونده نتواند الزام محرمانه نگه داشتن را رعایت کند، بل و درنگ کشور عضو درخواست کننده را مطلع خواهد نمود.

۲۱ - معاخذت قضایی متقابل ممکن است در موارد زیر رد شود:

الف - چنانچه درخواست، طبق مفاد این ماده به عمل نیامده باشد.

ب - چنانچه به نظر کشور عضو درخواست شونده، اجرای درخواست احتمالاً به حاکمیت، امنیت، نظام عمومی یا سایر منافع اساسی آن لطمه بزند.

پ - چنانچه مراجع کشور عضو درخواست شونده به موجب قانون داخلی خود از اجرای اقدام درخواست شده در رابطه با هر جرم مشابه که منوط به تحقیق، پیگرد یا دادرسی قضایی در قلمرو قضایی آنها است منع شده باشند.

بررسی‌الی

پست

تاریخ

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

ت - چنانچه کمکی که قرار است ارائه شود بانظام حقوقی کشور عضو درخواست‌شونده در رابطه با معارضت قضایی متقابل مغایرت داشته باشد.

۲۲ - کشورهای عضو، تنها به این دلیل که جرم امور مالی را نیز دربر می‌گیرد نمی‌توانند درخواست معارضت قضایی متقابل را رد کنند.

۲۳ - دلایل رد معارضت قضایی متقابل ارائه خواهد شد.

۲۴ - کشور عضو درخواست‌شونده، درخواست معارضت قضایی متقابل را در اسرع وقت به اجرا درخواهد آورد و هر مهلتی را که توسط کشور عضو درخواست‌کننده پیشنهاد شده و ترجیحاً در درخواست، دلایل آن ارائه شده است، کاملاً در نظر خواهد گرفت. کشور عضو درخواست‌کننده می‌تواند جهت کسب اطلاعات درباره وضعیت و پیشرفت اقدامات اتخاذ شده توسط کشور درخواست‌شونده درخصوص اجابت درخواست خود، درخواستهای معقولی را به عمل آورد. کشور عضو درخواست‌شونده به درخواستهای معقول کشور عضو درخواست‌کننده درمورد وضعیت و پیشرفت در انجام درخواست، پاسخ خواهد داد. چنانچه معارضت درخواست‌شده دیگر مورد نیاز نباشد، کشور عضو درخواست‌کننده بلادرنگ کشور عضو درخواست‌شونده را مطلع خواهد نمود.

۲۵ - معارضت قضایی متقابل به این دلیل که در تحقیقات، پیگرد یا دادرسی قضایی جاری اختلال ایجاد می‌کند، ممکن است توسط کشور عضو درخواست‌شونده به تعویق افتد.

۲۶ - قبل از رد درخواست به موجب بند (۲۱) این ماده یا به تعویق اندختن اجرای آن به موجب بند (۲۵) این ماده، کشور عضو درخواست‌شونده با کشور عضو درخواست‌کننده مشورت خواهد نمود تا امکان ارائه معارضت را با رعایت شرایطی که لازم می‌داند، مورد بررسی قرار دهد. چنانچه کشور عضو درخواست‌کننده معارضت را با رعایت آن شرایط پذیرد، آن شرایط را رعایت خواهد کرد.

۲۷ - بدون خدشه وارد آمدن به اجرای بند (۱۲) این ماده، شاهد، کارشناس یا شخص دیگری که بنا به درخواست کشور عضو درخواست‌کننده رضایت می‌دهد تا در دادرسی ارائه مدرک کند یا در تحقیق، پیگرد یا جریان دادرسی قضایی در قلمرو کشور عضو درخواست‌کننده کمک کند، در رابطه با فعل، ترک فعل یا محکومیتهای قبل از ترک قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده تعقیب، بازداشت یا مجازات نخواهد شد یا مشمول محدودیت دیگری نسبت به آزادی فردی در قلمرو مزبور نخواهد

بررسی

پیش

۴۸۳/۶۸۳۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

شد. چنانچه شاهد، کارشناس یا سایر افرادی که ظرف مدت پانزده روز متولی با دوره زمانی مورد توافق کشورهای عضو از تاریخی که توسط مراجع قضایی به طور رسمی به آنها اطلاع داده شده است که حضور آنها دیگر ضرورت ندارد، علی‌رغم این که فرصت ترک قلمرو کشور عضو درخواست‌کننده را داشته است ولی با این وجود به طور داوطلبانه در قلمرو مذبور بماند یا پس از ترک آن، با اراده آزاد خود به آن بازگردد، پروانه عبور مذبور خاتمه خواهد یافت.

۲۸ - هزینه‌های عادی اجرای درخواست توسط کشور عضو درخواست شونده تقبل خواهد شد، مگر اینکه کشورهای عضو مربوط طور دیگری توافق کرده باشند. چنانچه برای اجرای درخواست هزینه‌های اساسی یا فوق العاده مورد نیاز بوده یا باشد، کشورهای عضو برای تعیین شرایطی که به موجب آن درخواست به اجرا درخواهد آمد و نیز شیوه‌ای که براساس آن هزینه‌ها تقبل خواهد شد، مشورت خواهند کرد.

۲۹ - کشور عضو درخواست شونده:

الف - نسخه‌هایی از سوابق، استاد یا اطلاعات دولتی را که در اختیار دارد و طبق قانون داخلی خود در دسترس عموم قرار داده است برای کشور عضو درخواست کننده فراهم خواهد نمود.
ب - می‌تواند نسخی از هر نوع سوابق، استاد یا اطلاعات دولتی را که در اختیار دارد و طبق قانون داخلی در دسترس عموم قرار ندارد به تشخیص خود به صورت کلی یا جزئی یا با رعایت شرایطی که مقتضی می‌داند، برای کشور عضو درخواست کننده فراهم کند.

۳۰ - کشورهای عضو در صورت لزوم، امکان انعقاد ترتیبات یا موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه را که به اهداف مفاد این ماده کمک کند یا اثر عملی به آن دهد یا مفاد آن را ارتقاء دهد، مورد بررسی قرار خواهند داد.

ماده ۴۷ - انتقال سوابق کیفری

کشورهای عضو، امکان انتقال سوابق کیفری جرمی را که طبق این کنوانسیون احراز شده است، در مواردی که چنین انتقالی به نفع اجرای مناسب عدالت تلقی شود، به ویژه در مواردی که چندین حوزه صلاحیت قضایی دخیل هستند، از نظر تمرکز جریان دادرسی مدنظر قرار خواهند داد.

بیانی

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹
تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷
پیش

ماده ۴۸ - همکاری در رابطه با اجرای قانون

۱- کشورهای عضو طبق نظامهای اداری و حقوقی داخلی مربوط خود، به منظور ارتقای کارآیی اقدامات مربوط به اجرای قانون مبارزه با جرایم مشمول این کنوانسیون، به طور نزدیک با یکدیگر همکاری خواهند کرد. کشورهای عضو بعویظه اقدامات مؤثری را در موارد زیر اتخاذ خواهند نمود:

الف - ارتقاء و درصورت لزوم برقراری مجاری ارتباطی بین مراجع صلاحیتدار، ادارات و نهادها جهت تسهیل مبادله مطمئن و سریع اطلاعات مربوط به تمامی جنبه‌های جرایم مشمول این کنوانسیون از جمله درصورتی که کشورهای عضو مربوط لازم بدانند، ارتباط با سایر فعالیتهای جنایی.

ب - همکاری با دیگر کشورهای عضو در انجام استعلامهای راجع به جرایم مشمول این کنوانسیون و مربوط به موارد زیر:

(۱) - هویت، محل و فعالیتهای افراد مظنون به دست داشتن در چنین جرایمی یا مکان سایر افراد مربوط.

(۲) - انتقال عواید ناشی از جرم یا مالی که از ارتکاب چنین جرایمی به دست آمده است.

(۳) - انتقال اموال، تجهیزات یا سایر وسائلی که در ارتکاب چنین جرایمی مورد استفاده قرار گرفته‌اند یا استفاده از آنها درنظر بوده است.

پ - درصورت اقتضاء فراهم کردن اقلام ضروری یا مقداری از مواد جهت اهداف تجزیه و تحلیلی یا تحقیقی.

ت - درصورت اقتضاء مبادله اطلاعات با دیگر کشورهای عضو در رابطه با وسائل و روش‌های ویژه مورد استفاده جهت ارتکاب جرایم مشمول این کنوانسیون از جمله استفاده از هویتهای دروغین، اسناد دستکاری شده، جعلی یا دروغین و وسائل دیگر مخفی کردن فعالیتها.

ث - تسهیل هماهنگی مؤثر بین مراجع صلاحیتدار ادارات و نهادهای آنها و ترغیب مبادله کارکنان و کارشناسان از جمله گماردن مأموران رابط با رعایت ترتیبات یا موافقنامه‌های دوچانبه بین کشورهای عضو.

ج - مبادله اطلاعات و هماهنگ کردن اقدامات اداری و غیره که درصورت اقتضا جهت شناسایی زود هنگام جرایم مشمول این کنوانسیون اتخاذ شده است.

بررسی‌الی

۲ - به منظور اجرای این کنوانسیون، کشورهای عضو انعقاد ترتیبات یا موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه درخصوص همکاری مستقیم بین واحدهای مجری قانون خود را مدنظر قرار خواهند داد و چنانچه ترتیبات یا موافقتنامه‌های مزبور وجود داشته باشد آنها را اصلاح خواهند کرد. درصورت فقدان چنین ترتیبات یا موافقتنامه‌هایی بین کشورهای عضو مربوط، کشورهای عضو می‌توانند این کنوانسیون را به عنوان مبنایی برای همکاری‌های متقابل مربوط به اجرای قانون راجع به جرایم مشمول این کنوانسیون تلقی نمایند. کشورهای عضو درصورت اقتضا از ترتیبات یا موافقتنامه‌ها ازجمله سازمانهای منطقه‌ای یا بین‌المللی استفاده کامل به عمل خواهند آورد تا همکاری بین واحدهای مجری قانون خود را ارتقاء دهند.

۳ - کشورهای عضو تلاش خواهند نمود تا در چارچوب امکانات خود برای واکنش نسبت به جرایم مشمول این کنوانسیون که از طریق استفاده از فناوری جدید ارتکاب یافته‌اند، همکاری کنند.

ماده ۴۹ - تحقیقات مشترک

کشورهای عضو انعقاد ترتیبات یا موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه را مدنظر قرار خواهند داد تا بهموجب آن در رابطه با مسائلی که موضوع تحقیقات، پیگردها یا جریانات قضایی در یک یا چند کشور است مراجع صلاحیتدار مربوط بتوانند هیأتهای تحقیقاتی مشترک را تشکیل دهند. درصورت فقدان چنین ترتیبات یا موافقتنامه‌هایی، ممکن است تحقیقات مشترک از طریق توافق براساس مورد به مورد انجام شود. کشورهای عضو دخیل تضمین خواهند نمود که حاکمیت کشور عضوی که در قلمرو آن چنین تحقیقی قرار است صورت گیرد، به صورت کامل محترم شمرده شود.

ماده ۵۰ - فنون تحقیقاتی ویژه

۱ - هر کشور عضو جهت مبارزه مؤثر با فساد، تا حدی که اصول اساسی نظام حقوقی داخلی آن اجازه می‌دهد و براساس شرایط تجویز شده به‌وسیله قانون داخلی آن، اقدامات ضروری را در چارچوب امکانات خود اتخاذ خواهد نمود تا مراجع صلاحیتدار آن بتوانند در قلمرو آن از تحويل کنترل شده محموله و در جایی که مقتضی به‌نظر برسد از سایر فنون تحقیقاتی ویژه مثل فنون نظارت

بیانی

الکترونیکی یا سایر اشکال عملیات مراقبتی و مخفی استفاده مناسب کنند و قابل پذیرش بودن شواهد حاصله از آن در دادگاه امکانپذیر شود.

۲ - به منظور بررسی جرایم مشمول این کنوانسیون، کشورهای عضو ترغیب می‌شوند تا در صورت لزوم ترتیبات یا موافقنامه‌های دوچاره یا چندجانبه را برای استفاده از فنون تحقیقاتی ویژه مزبور در چارچوب همکاریهای بین‌المللی منعقد نمایند. ترتیبات یا موافقنامه‌های مزبور با رعایت کامل اصل برابری حاکمیت کشورها منعقد و اجرا خواهند شد و کاملاً طبق شرایط آن ترتیبات یا موافقنامه‌ها به اجرا درخواهند آمد.

۳ - در صورت فقدان ترتیبات یا موافقنامه مندرج در بند(۲) این ماده، اتخاذ تصمیمات جهت استفاده از فنون تحقیقاتی ویژه مزبور در سطح بین‌المللی براساس مورد به مورد خواهد بود و در صورت لزوم ممکن است تفاهمات و ترتیبات مالی با توجه به اعمال صلاحیت قضایی کشورهای عضو مربوط در نظر گرفته شود.

۴ - تصمیمات راجع به استفاده از تحويل کترل شده محموله در سطح بین‌المللی می‌تواند با رضایت کشورهای عضو مربوط، شامل روشایی مثل رهگیری و تجویز ادامه مسیر کالا یا وجوه به صورت دست نخورده یا جایگزینی یا برداشتن بخشی یا همه آن باشد.

فصل پنجم - استرداد دارایی‌ها

ماده ۵۱ - مقررات عمومی

استرداد دارایی‌ها طبق این فصل، اصل اساسی این کنوانسیون محسوب می‌شود و کشورهای عضو گسترده‌ترین همکاریها و معاضدتها را در این رابطه با یکدیگر به عمل خواهند آورد.

ماده ۵۲ - پیشگیری و کشف انتقال عواید ناشی از جرم

۱ - هر کشور عضو بدون خدشه وارد آمدن به ماده(۱۴) این کنوانسیون، طبق قانون داخلی خود، اقداماتی را که ممکن است ضروری باشد اتخاذ خواهد نمود تا مؤسسات مالی را در چارچوب صلاحیت قضایی خود ملزم نماید هویت مشتریان خود را تأیید کنند و اقدامات معقولی را اتخاذ کنند

بیانی

تا هویت صاحبان منافع وجوه سپرده شده در حسابهای با ارزش بالا را مشخص کنند و موشکافی دقیقی از حسابهای مطالبه یا نگهداری شده بهوسیله یا از طرف افرادی که مشاغل دولتی عالی دارند یا داشته‌اند و اعضای خانواده و نزدیکان آنها به عمل آورند. چنین موشکافی دقیقی به صورت معقولی طراحی خواهد شد تا معاملات مظنون را برای گزارش‌دهی به مراجع صلاحیتدار کشف کند و نباید به صورتی باشد که مؤسسات مالی را از انجام داد و ستد با هر مشتری قانونی مأیوس یا برحد نماید.

۲ - هر کشور عضو به منظور تسهیل اجرای اقدامات پیش‌بینی شده در بند(۱) این ماده، براساس قانون داخلی خود و با الهام از ابتکارات مربوط سازمانهای منطقه‌ای، بین منطقه‌ای و چندجانبه دربرابر پولشویی اقدامات زیر را به عمل خواهد آورد:

الف - مشورت‌دهی درخصوص انواع اشخاص حقیقی یا حقوقی که از مؤسسات مالی در حوزه صلاحیت آن انتظار می‌رود که موشکافی دقیق از حسابهای آنها به عمل آورند، انواع حسابها و معاملاتی که باید به آنها توجه خاص مبذول شود و همچنین اتخاذ اقدامات مناسب در مورد افتتاح، نگهداری و حفظ سوابق حسابهای مزبور.

ب - درصورت اقتضاء بنا به درخواست کشور عضو دیگر یا بهابتکار خود درچارچوب صلاحیت خود، هویت اشخاص حقیقی یا حقوقی خاصی را که از مؤسسات مزبور انتظار می‌رود موشکافی دقیقی از حسابهای آنها به عمل آورند را علاوه بر اشخاصی که مؤسسات مالی ممکن است به گونه دیگری شناسایی کنند، به مؤسسات مالی اطلاع خواهد داد.

۳ - درچارچوب جزء (الف) بند(۲) این ماده، هر کشور عضو اقداماتی را به اجرا درخواهد آورد تا تضمین کند که مؤسسات مالی آن، سوابق کافی را در مدت زمان مقتضی درمورد حسابها یا معاملات مربوط به افراد مذکور در بند(۱) این ماده که حداقل باید شامل اطلاعات مربوط به هویت مشتری و نیز تا جایی که ممکن باشد مالک منافع باشد، حفظ می‌کنند.

۴ - هر کشور عضو با هدف پیشگیری و کشف انتقال عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، اقدامات مقتضی و مؤثری را به اجرا درخواهد آورد تا با کمک نهادهای نظارتی خود از ایجاد بانکهایی که حضور فیزیکی ندارند و به گروه مالی منظم وابسته نیستند ممانعت به عمل آورد. کشورهای عضو می‌توانند ملزم نمودن مؤسسات مالی خود را جهت نپذیرفتن ورود یا ادامه ارتباط بانکی با چنین مؤسساتی و اجتناب از ایجاد رابطه با مؤسسات مالی خارجی که اجازه می‌دهند

بیت‌اللّٰہ

حسابهای آنها توسط بانکهایی که حضور فیزیکی ندارند و به گروه مالی منظمی وابسته نیستند مورد استفاده قرار گیرد نیز مورد بررسی قرار دهنده.

۵ - هر کشور عضو طبق قانون داخلی خود، ایجاد نظامهای مؤثر افشاری مالی را در رابطه با مقامات دولتی خاص و مجازاتهای مناسب به خاطر عدم رعایت آن مدنظر قرار خواهد داد. هر کشور عضو همچنین اتخاذ اقداماتی که ممکن است ضروری باشد را مدنظر قرار خواهد داد تا چنانچه تحقیق، طرح دعوی و استرداد عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون ضروری باشد به مراجع صلاحیتدار خود امکان دهد تا آن اطلاعات را با مراجع صلاحیتدار در سایر کشورهای عضو مبادله نمایند.

۶ - هر کشور عضو، اتخاذ اقداماتی که ممکن است ضروری باشد را براساس قانون داخلی خود مدنظر قرار خواهد داد تا مقامات دولتی خاص را که درمورد حساب مالی در یک کشور خارجی ذی نفع می‌باشند یا دارای حق امضاء یا اختیار دیگر بر آن حساب هستند ملزم نماید تا آن ارتباط را به مراجع صلاحیتدار گزارش دهند و سوابق مقتضی مربوط به چنین حسابهایی را حفظ کنند. چنین اقداماتی مجازاتهای مناسب برای عدم رعایت موارد مذبور را پیش‌بینی خواهد کرد.

ماده ۵۳ - اقداماتی برای استرداد مستقیم اموال

هر کشور عضو، براساس قانون داخلی خود:

الف - اقدامات ضروری را به عمل خواهد آورد تا به کشور عضو دیگر امکان دهد دعواه مدنی را در دادگاههای خود مطرح نماید تا سند یا مالکیت اموال حاصل از طریق ارتکاب جرم احراز شده براساس این کنوانسیون را احراز نماید.

ب - اقدامات لازم را اتخاذ خواهد نمود تا به دادگاههای خود امکان دهد به کسانی که جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون را مرتکب شده‌اند حکم کند غرامت یا خسارت به کشور عضو دیگری که دراثر چنین جرایمی متضرر شده است را پردازد.

پ - اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا به دادگاههای خود یا مراجع صلاحیتدار امکان دهد در زمان تصمیم‌گیری، ادعای کشور عضو دیگر به عنوان مالک قانونی اموال حاصل از طریق ارتکاب جرم احراز شده براساس این کنوانسیون را به رسمیت بشناسند.

بیانیه

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹
تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷
پیوست

ماده ۵۴ - راهکارهای استرداد اموال از طریق همکاری بین‌المللی در زمینه مصادره

۱ - هر کشور عضو، به منظور ارائه معارضت قضایی متقابل به موجب ماده(۵۵) این کنوانسیون در رابطه با اموال حاصل از طریق ارتکاب یا دخالت در جرم احراز شده طبق این کنوانسیون، براساس قانون داخلی خود:

الف - اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا به مراجع صلاحیتدار خود امکان دهد تا حکم مصادره صادره توسط دادگاه کشور عضو دیگر را به اجراء درآورند؛

ب - اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد نمود تا به مراجع صلاحیتدار خود امکان دهد در جایی که صلاحیت قضایی دارند، نسبت به صدور دستور مصادره مال با منشاء خارجی از طریق قضاآوت درمورد جرم مربوط به پولشویی یا سایر جرایم دیگر که ممکن است درچار چوب صلاحیت قضایی آن باشد یا از طریق سایر تشریفاتی که قانون داخلی آن اجازه می‌دهد اقدام کنند؛ و

پ - در مواردی که مجرم را نتوان به دلیل مرگ، فرار یا فقدان یا موارد خاص دیگر مورد پیگرد قرار داد، اتخاذ اقدامات لازم را مدنظر قرار خواهد داد تا مصادره چنین مالی را بدون محکومیت کیفری امکان‌پذیر سازد.

۲ - هر کشور عضو براساس درخواست به عمل آمده به موجب بند(۲) ماده(۵۵) این کنوانسیون جهت ارائه معارضت قضایی متقابل، مطابق قانون داخلی خود به صورت زیر عمل خواهد نمود:

الف - اقدامات لازم را به عمل خواهد آورد تا امکان مسدود کردن یا مصادره اموال را برای مراجع صلاحیتدار خود براساس دستور مسدود کردن یا ضبط اموال صادره توسط دادگاه یا مرجع صلاحیتدار کشور عضو درخواست کننده که اساس معقولی را برای کشور عضو درخواست شونده فراهم می‌آورد تا باور کند که زمینه‌های کافی برای اتخاذ چنین اعمالی وجود دارد و در نهایت این اموال از نظر جزء (الف) بند(۱) این ماده مشمول دستور مصادره خواهد بود، فراهم کند.

ب - اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا امکان مسدود کردن یا مصادره اموال را برای مراجع صلاحیتدار خود براساس درخواستی که اساس معقولی را برای کشور عضو درخواست شونده فراهم می‌آورد تا باور کند که زمینه‌های کافی برای اتخاذ چنین اعمالی وجود دارد و در نهایت این اموال از نظر جزء (الف) بند(۱) این ماده مشمول دستور مصادره خواهد بود، فراهم کند و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فقریس

بیت‌اللّٰه

پست

تاین

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

پ - اتخاذ اقدامات بیشتری را مدنظر قرار خواهد داد تا به مراجع صلاحیتدار خود امکان دهد تا اموال را جهت مصادره براساس مواردی مانند دستگیری خارجی یا اتهام کیفری مربوط به تملک اموال مزبور حفظ نمایند.

ماده ۵۵ - همکاریهای بین‌المللی جهت مصادره

۱ - کشور عضوی که درخواستی را از کشور عضو دیگر دارای صلاحیت قضایی درمورد جرم احراز شده براساس این کنوانسیون برای مصادره عواید ناشی از جرایم، اموال، تجهیزات یا سایر وسائل موضوع بند(۱) ماده(۳۱) این کنوانسیون که در قلمرو آن قرار دارد، دریافت کرده است، تا بالاترین حد ممکن درچار چوب نظام حقوقی داخلی خود به صورت زیر عمل خواهد نمود:

الف - درخواست را جهت دریافت دستور مصادره و درصورتی که دستور مصادره صادر شده باشد، جهت اجرای آن به مراجع صلاحیتدار ارائه خواهد داد؛ یا

ب - با هدف به اجرا درآوردن آن و تاحدی که درخواست شده، دستور مصادره صادره توسط دادگاه کشور درخواست کننده را طبق بند(۱) ماده(۳۱) و جزء(۱) بند (الف) ماده(۵۴) این کنوانسیون تا جایی که به عواید جرم، اموال، تجهیزات یا سایر وسائل موضوع بند(۱) ماده(۳۱) مربوط می‌شود و در قلمرو کشور عضو درخواست شونده واقع شده است به مقامات صلاحیتدار تحويل دهد.

۲ - به دنبال درخواست به عمل آمده توسط کشور عضو دیگر که صلاحیت قضایی بر جرم احراز شده براساس این کنوانسیون را دارد، کشور عضو درخواست شونده اقداماتی را اتخاذ خواهد نمود تا عواید ناشی از جرم، اموال، تجهیزات یا سایر وسائل موضوع بند(۱) ماده(۳۱) این کنوانسیون را جهت مصادره نهایی که توسط کشور عضو درخواست کننده یا به دنبال درخواست کشور عضو درخواست شونده به موجب بند(۱) این ماده دستور داده خواهد شد را شناسایی، رهگیری و مسدود یا ضبط نماید.

۳ - مفاد ماده(۴۶) این کنوانسیون با اعمال اصلاحات لازم درمورد این ماده اعمال خواهد شد. علاوه بر اطلاعات مشخص شده در بند(۱۵) ماده(۴۶)، درخواستهای به عمل آمده به موجب این ماده شامل موارد زیر خواهد بود:

بترالی

الف - درصورتی که درخواست مربوط به جزء (الف) بند(۱) این ماده باشد، توصیفی از اموالی که قرار است مصادره شود، ازجمله تا حدی که ممکن باشد محل و درصورتی که ربط داشته باشد ارزش تخمینی اموال و صورت حقایقی که کشور درخواست کننده به آن اتکاء نموده است و جهت قادر نمودن کشور عضو درخواست شونده برای بهدست آوردن دستور به موجب قانون داخلی آن کافی است؛

ب - درموردی که درخواست مربوط به جزء (ب) بند(۱) این ماده باشد، یک نسخه قانونی قابل قبول از دستور مصادره که درخواست بر مبنای آن انجام و توسط کشور عضو درخواست کننده صادر شده است، بیان حقایق و اطلاعات راجع به حدودی که اجرای دستور درخواست شده است، بیانیه‌ای که اقدامات اتخاذ شده توسط کشور عضو درخواست کننده را مشخص می‌کند تا اطلاعات لازم را به اشخاص ثالث با حسن نیت بدهد و فرآیند لازم را تضمین نماید و بیانیه‌ای مبنی بر اینکه حکم مصادره، نهایی است؛

پ - درموردی که درخواست مربوط به بند(۲) این ماده باشد، بیان حقایقی که کشور عضو درخواست کننده بر آن اتکاء دارد و توصیفی از اقدامات درخواست شده و درصورت وجود، نسخه قانونی قابل قبول دستوری که مبنای درخواست می‌باشد.

۴ - تصمیمات یا اقدامات پیش‌بینی شده در بندهای (۱) و (۲) این ماده توسط کشور عضو درخواست کننده براساس و با رعایت مفاد قانون داخلی و آیین دادرسی آن یا هر ترتیبات یا موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه که درارتباط با کشور عضو درخواست کننده ممکن است به آن ملزم باشد، اتخاذ خواهد شد.

۵ - هر کشور عضو، نسخی از قوانین و مقرراتی که این ماده را قابل اجرا می‌نمایند و هرگونه تغییرات بعدی چنین قوانین و مقرراتی یا توصیف مربوط به آن را به دیرکل سازمان ملل متحد ارائه خواهد داد.

۶ - چنانچه کشور عضوی مشروط کردن اتخاذ اقدامات موضوع بندهای (۱) و (۲) این ماده به وجود معاهده مربوط را انتخاب نماید، آن کشور عضو، این کتوانسیون را به عنوان اساس لازم و کافی معاهده تلقی خواهد نمود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریاد

بررسی

پیش

تاریخ

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

پیش

- ۷ - چنانچه کشور عضو درخواست شونده خواهد کافی و به موقع را دریافت نکند یا ارزش اموال مزبور، ناچیز باشد، همکاری براساس این ماده ممکن است رد شود یا اقدامات مؤقت حذف شود.
- ۸ - قبل از حذف هرگونه اقدام مؤقت اتخاذ شده به موجب این ماده، کشور عضو درخواست شونده در صورت امکان به کشور عضو درخواست کننده فرصت خواهد داد تا دلایل خود را در موافقت با ادامه این اقدامات ارائه دهد.
- ۹ - مفاد این ماده به عنوان مخدوش کننده حق شخص ثالث با حسن نیت، تعبیر نخواهد شد.

ماده ۵۶ - همکاریهای ویژه

هر کشور عضو تلاش خواهد کرد بدون خدشه وارد آمدن به قانون داخلی آن اقداماتی را اتخاذ کند تا بدون خدشه وارد آمدن به تحقیقات، پیگرد یا دادرسی‌های قضایی مربوط به خود، مجاز باشد اطلاعات مربوط به عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کتوانسیون را چنانچه اعتقاد داشته باشد که افشاری چنین اطلاعاتی ممکن است به کشور دریافت کننده در زمینه آغاز یا انجام تحقیقات، پیگرد یا دادرسی‌های قضایی کمک کند یا منجر به درخواست آن کشور عضو به موجب این فصل کتوانسیون شود، بدون درخواست قبلی به کشور عضو دیگر ارائه دهد.

ماده ۵۷ - بازگرداندن و تعیین تکلیف دارایی‌ها

- ۱ - مالی که توسط کشور عضوی به موجب ماده (۳۱) یا ماده (۵۵) این کتوانسیون مصادره شده است به موجب بند (۳) این ماده توسط آن کشور عضو براساس مفاد این کتوانسیون و قانون داخلی آن در اختیار مالکان قانونی قبلی از جمله طریق بازگرداندن، قرار خواهد گرفت.
- ۲ - هر کشور عضو، اقدامات ضروری قانونی و غیره را براساس اصول اساسی قانون داخلی خود اتخاذ خواهد نمود تا مراجع صلاحیتدار خود را قادر سازد که مال مصادره شده را در زمانی که براساس درخواست کشور عضو دیگر و براساس این کتوانسیون عمل می‌کند بادرنظر گرفتن حقوق اشخاص ثالث با حسن نیت، بازگرداند.
- ۳ - کشور عضو درخواست شونده، براساس مواد (۴۶) و (۵۵) این کتوانسیون و بند (۱) و (۲) این ماده اقدامات زیر را به عمل خواهد آورد:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بررسی‌الی

پست

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷

الف - درمورد اختلاس وجوه دولتی یا پولشویی وجوه دولتی اختلاس شده موضوع مواد (۱۷) و (۲۳) این کتوانسیون، چنانچه مصادره براساس ماده (۵۵) این کتوانسیون و طبق رأی نهایی در کشور عضو درخواست کننده صورت گرفته باشد، الزامی که کشور درخواست شونده می‌تواند از آن چشم‌پوشی کند، بازگرداندن اموال مصادره شده به کشور عضو درخواست کننده است.

ب - درمورد عواید ناشی از هر جرم دیگر مشمول این کتوانسیون چنانچه مصادره طبق ماده (۵۵) این کتوانسیون و براساس رأی نهایی در کشور عضو درخواست کننده صورت گرفته باشد، الزامی که کشور درخواست کننده می‌تواند از آن چشم‌پوشی کند بازگرداندن مال مصادره شده به کشور عضو درخواست کننده درصورتی است که کشور عضو درخواست کننده به صورت معقول مالکیت قبلی چنین مال مصادره شده‌ای را به کشور درخواست شونده، اثبات کند یا درصورتی که کشور عضو درخواست شونده زیان وارد به کشور عضو درخواست کننده را به عنوان مبنای بازگرداندن مال مصادره شده به رسمیت بشناسد.

پ - در کلیه سایر موارد، اولویت رسیدگی را به بازگشت مال مصادره شده به کشور عضو درخواست کننده، بازگشت چنین مالی به مالکان قانونی قبلی آن یا پرداخت غرامت به قربانیان جرم خواهد داد.

۴ - درصورت اقتضاء کشور درخواست شونده می‌تواند هزینه‌های معقول تقبل شده درموقع تحقیق، پیگرد یا دادرسی قضایی منجر به بازگشت یا تعیین تکلیف اموال را کسر نماید، مگر اینکه کشورهای عضو به صورت دیگری تصمیم بگیرند.

۵ - درصورت اقتضاء، کشورهای عضو می‌توانند توجه ویژه‌ای را نیز به انعقاد موافقنامه‌ها یا ترتیبات مورد قبول متقابل جهت تعیین تکلیف نهایی مال مصادره شده براساس مورد به مذول نمایند.

ماده ۵۸ - واحد اطلاعات مالی

کشورهای عضو جهت جلوگیری و مبارزه با انتقال عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کتوانسیون و ارتقاء راهها و روش‌های بازگرداندن چنین عوایدی با یکدیگر همکاری خواهند نمود و بدین منظور ایجاد واحد اطلاعات مالی را به عنوان مسؤول دریافت، تجزیه و تحلیل و نشر گزارشات مربوط به معاملات مالی مظنون، به مقامات صلاحیتدار مورد بررسی قرار خواهند داد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

برتیالی

پیش

تاریخ

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

ماده ۵۹ - ترتیبات یا موافقنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه
کشورهای عضو انعقاد ترتیبات یا موافقنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه را مدنظر قرار خواهند داد
تا کارایی همکاریهای بین‌المللی تعهد شده بهموجب این فصل کنوانسیون را ارتقاء دهند.

فصل ششم - کمک فنی و تبادل اطلاعات

ماده ۶۰ - کمک فنی و آموزش

۱ - هر کشور عضو تا حدی که لازم باشد برنامه‌های آموزشی ویژه‌ای را برای کارکنان مسؤول پیشگیری و مبارزه با فساد شروع خواهد کرد یا آنها را توسعه یا ارتقاء خواهد داد. چنین برنامه‌های آموزشی از جمله می‌تواند به زمینه‌های زیر بپردازد:

الف - اقدامات مؤثر جهت جلوگیری، کشف، تحقیقات، مجازات و کنترل فساد از جمله استفاده از روش‌های جمع‌آوری شواهد و تحقیق.

ب - ظرفیت‌سازی در گسترش و برنامه‌ریزی سیاست راهبردی مبارزه با فساد.

پ - آموزش مراجع صلاحیتدار جهت آمادگی پرداختن به درخواستهای معاضدت متقابلی که نیازهای این کنوانسیون را برآورده نماید.

ت - ارزیابی و تقویت مؤسسات، مدیریت خدمات عمومی و مدیریت دارایی‌های عمومی از جمله کارپردازی دولتی و بخش خصوصی.

ث - پیشگیری و مبارزه با انتقال عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون و بازگرداندن چنین عوایدی.

ج - کشف و مسدود کردن انتقال عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون.

چ - مراقبت از انتقال عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون و روش‌های مورد استفاده جهت انتقال، مخفی کردن و استثار چنین عوایدی.

ح - روشها و راهکارهای اداری و حقوقی مؤثر و مناسب جهت تسهیل بازگرداندن عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون.

برگزاری

پیش

خ - روشهای مورد استفاده جهت حمایت از قربانیان و شهدی که با مراجع قضایی همکاری می‌کنند، و

د - آموزش مقررات داخلی و بین‌المللی و زبانها.

۲ - کشورهای عضو براساس ظرفیت خود، فراهم آوردن گسترده‌ترین اقدامات مربوط به کمکهای فنی را برای یکدیگر به ویژه به نفع کشورهای در حال توسعه در طرحها و برنامه مربوط مبارزه با فساد خود از جمله حمایت مادی و آموزش در زمینه‌های موضوع بند(۱) این ماده و آموزش و کمک و مبادله متقابل تجربیات مربوط و دانش تخصصی که همکاریهای بین‌المللی بین کشورهای عضو در زمینه‌های استرداد و معاضدت قضاچی متقابل را تسهیل می‌کند، مورد بررسی قرار خواهد داد.

۳ - کشورهای عضو تاحدی که ضرورت داشته باشد تلاش‌هایی در جهت به حداقل رساندن فعالیتهای عملیاتی و آموزش در سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی و در چارچوب ترتیبات یا موافقنامه‌های دوچاره و چندچاره مربوط را تقویت خواهند نمود.

۴ - کشورهای عضو براساس درخواست، کمک به یکدیگر را در زمینه اجرای ارزیابیها، مطالعات و تحقیقات مربوط به انواع، علتها، تأثیرات و هزینه‌های فساد در کشورهای متبع خود با هدف توسعه راهبردها و برنامه‌های عملی مبارزه با فساد با مشارکت مراجع صلاحیتدار و جامعه، مدنظر قرار خواهند داد.

۵ - کشورهای عضو می‌توانند به منظور تسهیل بازگرداندن عواید ناشی از جرایم احراز شده براساس این کنوانسیون، در رابطه با ارائه اسمی کارشناسانی که می‌توانند به دستیابی این هدف کمک کنند با یکدیگر همکاری نمایند.

۶ - کشورهای عضو استفاده از فراهمایی‌ها و هماندیشی‌های منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای و بین‌المللی را مدنظر قرار خواهند داد تا همکاری و کمک فنی را ارتقاء دهند و بحث و بررسی مشکلات مربوط به نگرانی دوچاره از جمله نیازها و مشکلات ویژه کشورهای در حال توسعه و کشورهای با اقتصادهای در حال گذر را برانگیزند.

۷ - کشورهای عضو برقراری راهکارهای داوطلبانه را با هدف کمک مالی به تلاش‌های کشورهای در حال توسعه و کشورهای با اقتصادهای درحال گذر برای اعمال این کنوانسیون از طریق پروژه‌ها و برنامه‌های کمک فنی مورد بررسی قرار خواهند داد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

برگزاری

پیش

تاریخ

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

۸ - کشورهای عضو، اعطای کمکهای داوطلبانه به دفتر مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد را جهت شکوفا نمودن برنامه‌ها و پروژه‌ها از طریق دفتر مزبور در کشورهای در حال توسعه با هدف اجرای این کنوانسیون، مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۶۱ - جمع آوری، مبادله و تجزیه و تحلیل اطلاعات مربوط به فساد

۱ - هر کشور عضو با مشورت کارشناسان، گرایش به فساد در قلمرو خود و نیز اوضاع و احوالی که در آنها جرایم مربوط به فساد ارتکاب می‌یابد را مدنظر قرار خواهد داد.

۲ - کشورهای عضو، توسعه و استفاده مشترک از آمارها و اظهارنظرهای کارشناسی تحلیلی در رابطه با فساد و اطلاعات را با هدف توسعه و تا جایی که ممکن باشد تعاریف، استانداردها و روشهای مشترک و نیز اطلاعات مربوط به بهترین رویه‌ها جهت پیشگیری و مبارزه با فساد را از طریق سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای مدنظر قرار خواهند داد.

۳ - هر کشور عضو، نظارت بر سیاستها و اقدامات عملی را جهت مبارزه با فساد و ارزیابی کارایی و اثربخشی آنها، مدنظر قرار خواهد داد.

ماده ۶۲ - سایر اقدامات: اجرای این کنوانسیون از طریق توسعه اقتصادی و کمک فنی

۱ - کشورهای عضو اقداماتی که منجر به اجرای مطلوب این کنوانسیون شود را تاحد امکان از طریق همکاریهای بین‌المللی با درنظر گرفتن تأثیرات منفی فساد بر جامعه به‌طور اعم و بر توسعه پایدار به طور اخص، اتخاذ خواهند نمود.

۲ - کشورهای عضو تاحدی که ممکن باشد و با هماهنگی با یکدیگر و نیز سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای تلاش‌های ملموسی را در موارد زیر به عمل خواهند آورد:

الف - ارتقاء همکاریهای خود در سطوح مختلف با کشورهای در حال توسعه با هدف تحکیم ظرفیت کشورهای اخیر الذکر برای پیشگیری و مبارزه با فساد.

ب - ارتقاء کمکهای مادی و مالی جهت حمایت از تلاش‌های کشورهای در حال توسعه برای پیشگیری و مبارزه با فساد و کمک به آنها برای اجرای موفقیت‌آمیز این کنوانسیون.

بیانی

پست

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷

- پ - ارائه کمک فنی به کشورهای درحال توسعه و کشورهای با اقتصاد درحال گذر جهت کمک به آنها برای برآوردن نیازهای آنها به منظور اجرای این کنوانسیون. بدین منظور کشورهای عضو تلاش خواهند نمود تا کمکهای دارطلبانه منظم و کافی به حسابی که به طور خاص بدین منظور در ساز و کار مالی سازمان ملل متحده درنظر گرفته شده است، بنمایند. کشورهای عضو براساس قانون داخلی و مفاد این کنوانسیون می‌توانند توجه ویژه‌ای را نیز به اختصاص درصدی پول یا معادل ارزش عواید ناشی از جرم یا اموال مصادره شده طبق مفاد این کنوانسیون جهت کمک به آن حساب، معمول دارند.
- ت - ترغیب و تشویق سایر کشورها و مؤسسات مالی در صورت مقتضی برای ملححق شدن آنها به تلاشهایی که طبق این ماده انجام می‌شود، بهویژه از طریق ارائه برنامه‌های آموزشی بیشتر و تجهیزات جدیدتر به کشورهای درحال توسعه جهت کمک به آنها در دستیابی به اهداف این کنوانسیون.
- ۳ - این اقدامات تا جایی که ممکن باشد، بدون خدشه وارد آوردن به تعهدات کمک خارجی موجود یا سایر ترتیبات مربوط به همکاریهای مالی در سطوح بین‌المللی، منطقه‌ای یا دوچانبه خواهد بود.
- ۴ - کشورهای عضو با درنظر گرفتن ترتیبات مالی لازم برای مؤثر نمودن روش‌های همکاریهای بین‌المللی پیش‌بینی شده توسط این کنوانسیون و جهت پیشگیری، کشف و کترل فساد می‌توانند ترتیبات یا موافقنامه‌های دوچانبه یا چندچانبه درمورد کمک مادی و تدارکاتی منعقد نمایند.

فصل هفتم - راهکارهای اجرایی

ماده ۶۳ - فراهمایی کشورهای عضو این کنوانسیون

- ۱ - بدین وسیله فراهمایی (کنفرانس) کشورهای عضو این کنوانسیون به منظور بهبود ظرفیت کشورهای عضو و همکاری بین آنها برای نیل به اهداف مندرج در این کنوانسیون و ترغیب و تجدیدنظر در اجرای آن تشکیل می‌شود.
- ۲ - دبیرکل سازمان ملل متحده، فراهمایی کشورهای عضو را حداکثر یک سال پس از لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون برگزار خواهد کرد. پس از آن نشستهای عادی فراهمایی کشورهای عضو براساس آیین کار مصوب فراهمایی برگزار خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

برگزاری

پیش

تاریخ

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

۳ - فراهمایی کشورهای عضو، آیین کار و مقررات حاکم بر اجرای فعالیتهای مندرج در این ماده از جمله قواعد مربوط به پذیرش و شرکت ناظران و پرداخت هزینه‌های تقبل شده برای اجرای این فعالیتها را تصویب خواهد نمود.

۴ - فراهمایی کشورهای عضو درمورد فعالیتها، تشریفات و روشهای کاری برای نیل به اهداف مندرج در بند(۱) این ماده از جمله موارد زیر توافق خواهد کرد:

الف - تسهیل فعالیتهای کشورهای عضو به موجب مواد(۶۰) و (۶۲) و فصلهای دوم تا پنجم این کنوانسیون از جمله ترغیب و بسیج کمکهای داوطلبانه.

ب - تسهیل مبادله اطلاعات در بین کشورهای عضو درخصوص گرایشها و الگوهای فساد و رویه‌های موفقیت‌آمیز جهت پیشگیری و مبارزه با آن و بازگرداندن عواید ناشی از جرم از جمله از طریق نشر اطلاعات مربوط به گونه‌ای که در این ماده ذکر شده است.

پ - همکاری با سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی مربوط و سازوکارها و سازمانهای غیردولتی.

ت - استفاده مناسب از اطلاعات مربوط تهیه شده توسط راهکارهای منطقه‌ای و بین‌المللی جهت مبارزه و پیشگیری از فساد بهمنظور اجتناب از دوباره کاری غیرضروری.

ث - بررسی دوره‌ای اجرای این کنوانسیون توسط کشورهای عضو.

ج - ارائه پیشنهادهایی برای بهبود این کنوانسیون و اجرای آن.

ج - مورد توجه قرار دادن الزامات کمک فنی کشورهای عضو درخصوص اجرای این کنوانسیون و پیشنهاد هر اقدامی که ممکن است در این رابطه ضروری به نظر برسد.

۵ - از نظر بند(۴) این ماده، فراهمایی کشورهای عضو، آگاهی لازم درمورد اقدامات متخذه توسط کشورهای عضو در اجرای این کنوانسیون و مشکلاتی که در این راه به آنها برخورد نموده‌اند را از طریق اطلاعات ارائه شده توسط آنها و راهکارهای بررسی تکمیلی که ممکن است توسط فراهمایی کشورهای عضو برقرار شود، به دست خواهد آورد.

۶ - هر کشور عضو، اطلاعات مربوط به برنامه‌ها، طرحها، رویه‌ها و اقدامات اداری و قانونگذاری خود برای اجرای این کنوانسیون را به گونه‌ای که فراهمایی کشورهای عضو مقرر کرده است، برای فراهمایی کشورهای عضو فراهم خواهد کرد. فراهمایی کشورهای عضو مؤثرترین راه دریافت و اقدام

بیانیه

براساس اطلاعات از جمله اطلاعات دریافتی از کشورهای عضو و سازمانهای صلاحیتدار بین‌المللی را بررسی خواهد نمود. داده‌های دریافتی از سازمانهای غیردولتی مربوط که طبق تشریفاتی که فراهمایی کشورهای عضو درمورد آن تصمیم‌گیری خواهد کرد، به طور مقتضی معتبر شناخته شده‌اند نیز ممکن است مورد توجه قرار گیرد.

۷ - فراهمایی کشورهای عضو بهموجب بندهای (۴) تا (۶) این ماده، درصورت لزوم هر نهاد یا سازوکار مناسبی را برای کمک به اجرای مؤثر این کتوانسیون تشکیل خواهد داد.

ماده ۶۴ - دبیرخانه

- ۱ - دبیرکل سازمان ملل متحد خدمات دبیرخانه‌ای لازم را برای فراهمایی کشورهای عضو این کتوانسیون فراهم خواهد نمود.
- ۲ - دبیرخانه اقدامات زیر را به عمل خواهد آورد:
 - الف - کمک به فراهمایی کشورهای عضو در انجام فعالیتهای مندرج در ماده (۶۳) این کتوانسیون و به عمل آوردن ترتیبات و فراهم کردن خدمات لازم برای جلسات فراهمایی کشورهای عضو؛
 - ب - براساس درخواست، کمک به کشورهای عضو برای ارائه اطلاعات به فراهمایی کشورهای عضو به صورتی که در بندهای (۵) و (۶) ماده (۶۳) این کتوانسیون پیش‌بینی شده است؛ و
 - پ - تضمین هماهنگی‌های لازم با دبیرخانه سازمانهای منطقه‌ای و بین‌المللی مربوط.

فصل هشتم - مفاد نهایی

ماده ۶۵ - اجرای این کتوانسیون

- ۱ - هر کشور عضو براساس اصول اساسی قانون داخلی خود، اقدامات لازم از جمله اقدامات قانونی واداری را اتخاذ خواهد نمود تا اجرای تعهدات خود بهموجب این کتوانسیون را تضمین نماید.

۲ - هر کشور عضو می‌تواند جهت پیشگیری و مبارزه با فساد، اقدامات جدی‌تر یا شدیدتری نسبت به موارد پیش‌بینی شده در این کنوانسیون را اتخاذ نماید.

ماده ۶۶ - حل و فصل اختلافها

۱ - کشورهای عضو تلاش خواهند نمود تا اختلافات مربوط به تفسیر یا اجرای این کنوانسیون را از طریق مذاکره حل و فصل نمایند.

۲ - هر اختلاف بین دو یا چند کشور عضو در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون را که نتوان از طریق مذاکره ظرف مدت معقول حل و فصل نمود، بنا به درخواست یکی از کشورهای عضو به داوری ارجاع خواهد شد. چنانچه شش ماه بعد از تاریخ درخواست داوری، کشورهای عضو مزبور نتوانند درخصوص برگزاری داوری با هم توافق نمایند، هر یک از کشورهای عضو مزبور می‌تواند اختلاف را براساس درخواست، طبق اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری به آن دیوان ارجاع دهد.

۳ - هر کشور عضو می‌تواند در هنگام امضاء تغییر، پذیرش یا تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اعلام کند که خود را ملزم به رعایت بند(۲) این ماده نمی‌داند. سایر کشورهای عضو در رابطه با هرکشور عضوی که چنین حق شرطی را درنظر گرفته است، ملزم به رعایت بند(۲) این ماده نخواهند بود.

۴ - هر کشور عضوی که طبق بند(۳) این ماده حق شرطی در نظر گرفته است می‌تواند در هر زمان با ارسال اطلاعیه‌ای به دیرکل سازمان ملل متحده، از حق شرط مزبور صرف‌نظر نماید.

ماده ۶۷ - امضاء، تغییر، پذیرش، تصویب و الحاق

۱ - این کنوانسیون از تاریخ نهم تا یازدهم دسامبر ۲۰۰۳ میلادی (۱۸ تا ۲۰ آذر ۱۳۸۲ هجری شمسی) در مریدا، مکزیک جهت امضای تمامی کشورها و پس از آن از تاریخ نهم دسامبر ۲۰۰۵ میلادی (۱۸/۹/۱۳۸۴ هجری شمسی) در مقر سازمان ملل متحده مفتوح خواهد بود.

۲ - این کنوانسیون برای امضاء سازمانهای وحدت اقتصادی منطقه‌ای نیز مفتوح خواهد بود، به شرط آنکه حداقل یک کشور عضو چنین سازمانی طبق بند(۱) این ماده کنوانسیون را امضاء کرده باشد.

بترال

پیش

۴۸۳/۶۸۳۴۹

شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷

تاریخ

۳ - این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب می‌باشد. استاد تنفیذ، پذیرش یا تصویب، نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد. سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای در صورتی می‌تواند سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب خود را تودیع نماید که حداقل یکی از کشورهای عضو آن به این ترتیب عمل کرده باشد. سازمان مزبور در سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب خود، حدود صلاحیت خود را درمورد موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون اعلام خواهد نمود. چنین سازمانی هر تغییری در حدود صلاحیت خود را به اطلاع امین استاد خواهد رساند.

۴ - این کنوانسیون جهت الحق هر کشور یا سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای که حداقل یک کشور عضو آن، عضو این کنوانسیون باشد مفتوح می‌باشد. استاد الحق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد. سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای در زمان الحق خود، حدود صلاحیت خویش را درمورد موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون اعلام خواهد نمود. چنین سازمانی هر نوع تغییری در حدود صلاحیت خود را به اطلاع امین استاد خواهد رساند.

ماده ۶۸ - لازم الاجراء شدن

۱ - این کنوانسیون در نودمین روز پس از تودیع سی‌امین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحق لازم الاجراء خواهد شد. ازنظر این بند هر سند تودیع شده توسط سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای به عنوان سندی علاوه بر استاد تودیع شده توسط کشورهای عضو این چنین سازمانی تلقی نخواهد شد.

۲ - این کنوانسیون در رابطه با هر کشور یا سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای که این کنوانسیون را پس از تودیع سی‌امین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحق، مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب قرار می‌دهد یا به آن ملحق می‌شود، در سی‌امین روز پس از تاریخ تودیع سند مربوط توسط چنین کشور یا سازمانی یا در تاریخی که این کنوانسیون به موجب بند(۱) این ماده لازم الاجراء می‌شود (هرگدام که مؤخرتر باشد) لازم الاجراء خواهد شد.

بیانی

۴۸۳/۶۸۴۴۹ شماره

۱۳۸۵/۰۴/۲۷ تاریخ

پیش

ماده ۶۹ - اصلاح

۱ - بعد از سپری شدن پنج سال از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون، هر کشور عضوی می‌تواند اصلاحیه‌ای را پیشنهاد و آن را به دیرکل سازمان ملل متحد ارسال نماید و او هم اصلاحیه پیشنهادی را به منظور رسیدگی و تصمیم‌گیری درمورد پیشنهاد، به کشورهای عضو و فراهمایی کشورهای عضو کنوانسیون اطلاع خواهد داد. فراهمایی کشورهای عضو هر تلاشی را به عمل خواهد آورد تا درمورد هر اصلاحیه به اجماع برسد. چنانچه تمامی تلاشها جهت رسیدن به اجماع به نتیجه نرسد و هیچ توافقی حاصل نشود، به عنوان آخرین راه حل، تصویب اصلاحیه مستلزم دو سوم اکثریت آرای کشورهای عضو حاضر و رأی دهنده در نشست فراهمایی کشورهای عضو خواهد بود.

۲ - سازمانهای وحدت اقتصادی منطقه‌ای درمورد موضوعاتی که در چارچوب صلاحیت آنها قرار دارد، حق رأی خود را به موجب این ماده با تعداد آرای برابر با تعداد کشورهای عضو آن که عضو این کنوانسیون هستند، اعمال خواهند نمود. چنانچه کشورهای عضو سازمانهای مزبور حق رأی خود را اعمال کرده باشند، سازمانهای مزبور حق رأی خود را اعمال نخواهند کرد و بالعکس.

۳ - اصلاحیه مصوب، طبق بند(۱) این ماده منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب کشورهای عضو می‌باشد.

۴ - اصلاحیه مصوب، طبق بند(۱) این ماده، درمورد یک کشور عضو، نود روز پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب اصلاحیه مزبور، نزد دیرکل سازمان ملل متحد لازم الاجراء خواهد شد.

۵ - موقعی که اصلاحیه‌ای لازم الاجراء می‌شود، در رابطه با کشورهای عضوی که رضایت خود را نسبت به ملزم بودن به آن ابراز داشته‌اند، لازم الاجراء خواهد بود. سایر کشورهای عضو کماکان ملزم به مقاد این کنوانسیون و هر اصلاحیه‌ای خواهند بود که قبل از تنفیذ، پذیرش یا تصویب کرده‌اند.

بیت‌اللّٰه

شماره ۴۸۳/۶۸۳۴۹
تاریخ ۱۳۸۵/۰۴/۲۷
پیوست

ماده ۷۰ - خروج از عضویت

- ۱ - هر کشور عضو می‌تواند با ارسال اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این کنوانسیون خارج شود. خروج از عضویت مزبور یک سال پس از دریافت اطلاعیه توسط دبیرکل سازمان ملل متحد نافذ خواهد شد.
- ۲ - در صورتی که تمامی کشورهای عضو یک سازمان وحدت اقتصادی منطقه‌ای از عضویت در این کنوانسیون خارج شده باشند، عضویت سازمان مزبور در این کنوانسیون پایان خواهد یافت.

ماده ۷۱ - امنی استناد و زیانها

- ۱ - دبیرکل سازمان ملل متحد به عنوان امنی استناد این کنوانسیون تعیین می‌شود.
- ۲ - نسخه اصل این کنوانسیون که نسخ عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

در تأیید مطالب فوق نمایندگان تمام‌الاختیار زیر که به طور مقتضی از طرف دولتهای متبوع خود دارای اختیار می‌باشند، این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند.

تصویب فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و هفتاد و یک ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و یکم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئيس مجلس شورای اسلامی